

eduard

1:35

FIRST, A FEW WORDS...

...ON THE WAR:

The Second World War, from a German perspective, was not evolving favorably in 1943. Heavy losses at Stalingrad, the capitulation of German and Italian forces in North Africa in May, the defeat at the Battle of Kursk in July, and the Allied landings in Italy put increasing stresses on the German military. Furthermore, an increasingly concentrated fury from above in the form of the allied bombing campaign appeared that threatened to reduce the Reich to rubble. This campaign began to extract a heavy toll on the German ability to produce and support her weapons, including the production of tanks. On the other hand, war production in the Soviet Union and the United States steadily increased, and production figures attained were in the thousands. The German planners and designers were faced with some difficult decisions with respect on how to address the situation. One effective method was to construct a series of tank hunter/destroyers on the chassis of existing tanks, resulting in vehicles such as the Sturmgeschütz, for use in infantry support. One huge advantage of such vehicles was their relative simplicity when compared to the classic tank. There was no turret, and the complexities associated with the manufacture and installation of the turret were eliminated. The vehicles would be armed with Pak 39 anti tank guns of 75mm caliber, and were called Jagdpanzer (Fighter Tank - Tank Destroyer). Progressively, this concept was applied to other tank chassis as well.

...ON PRODUCTION:

In December, 1943, the factory of BMM, in Prague, was tasked with the production of such a vehicle, based on the proven Pz.38(t) chassis. At the time, there was in production an earlier generation of antitank vehicle in the form of the Sd.Kfz. 138 Marder III. This had an antitank gun mounted in an open fighting compartment. The new vehicle, designated Jagdpanzer 38 Hetzer (Sd.Kfz. 138/2) varied considerably from its forerunner. The running gear was extended, onto which a compact structure composed of welded steel plating of 60mm frontal, 20mm rear, 10mm top and 8mm bottom thickness, was placed. The Pak 39 L48 gun was mounted offset to the right. The base of the gun was covered by a cast metal curtain of the Saukopfblende type. The top of the vehicle was equipped with an MG34 machine gun, operated by the loader and could be rearmed from inside the vehicle. Development of this vehicle progressed quickly, and April, 1944, saw the road trials begin on the first three prototypes. Assembly of the first twenty pieces was also initiated, and on the 20th of April, 1944, the vehicle was demonstrated for Hitler on the occasion of his birthday. Fifty vehicles were produced in May, and these were split between test and training units. In June, the entire program was given absolute priority. June production saw the new vehicles sent to the depot at Breslau (today Wrocław), and then on to combat units. June also saw the initiation of production of this vehicle at Skoda in Pilsen. Both facilities produced these vehicles until the spring of 1945, and were only ended by USAAF bombings. First, BMM was bombed on March 25th, 1945, and then Skoda exactly one month later. With that, the production of the Hetzer for the German war effort was terminated.

NEJPRVE NĚKOLIK SLOV...

...O VÁLCE

V roce 1943 se válka z pohledu Německa nevyvíjela dobře. Po těžkých porážkách u Stalingradu v únoru, po kapitulaci německých a italských vojsk v Severní Africe v květnu, po prohrané bitvě u Kurska v červenci a vyložení spojenců v Itálii se německé ozbrojené síly dostávaly pod stále sílící tlak spojeneckých armád. A co více, pomalu, ale jistě, se rozvíjela spojenecká bombardovací ofenzíva, která již brzy měla změnit Německo v hromadu trosk. Tato bombardovací ofenzíva významně rozvracela německé výrobní kapacity a narušovala i výrobu tanků. Na druhé straně, výrobní linky v Rusku i v Americe běžely na plně obrátky a chrlily tisíce tanků. V této situaci stáli Němci před otázkou, jak se s tímto přívalem vypořádat.

Dobrym řešením bylo rozšíření výroby útočných děl na osvědčených tankových podvozcích. Tato útočná děla (Sturmgeschütz) používal Wehrmacht úspěšně pro podporu pěchoty už od začátku války. Jejich výhodou byla nižší výrobní náročnost oproti klasickému tanku, protože dělo bylo lafetováno přímo v korbě vozidla. Odpadla tak výrobně komplikovaná instalace tankové věže. Nová vozidla měla být vybavena výkonným protitankovým kanónem Pak 39 ráže 75 mm, a byla značena jako Jagdpanzer – stíhač tanků. Postupně bylo do výroby zařazeno několik typů těchto stíhačů tanků na několika typech tankových podvozků.

...O VÝROBĚ

V prosinci 1943 byla továrna BMM v Praze pověřena vývojem stíhače tanků na osvědčeném podvozku lehkého tanku Pz.38(t). V té době už v továrně probíhala výroba předchozí generace stíhačů tanků, Sd.Kfz.138 Marder III, která vznikla instalací protitankového kanónu do otevřené korby tanku. Nový stroj, pro který se posléze ujal název Jagdpanzer 38 Hetzer (Sd.Kfz.138/2), se od starého typu výrazně lišil. Podvozek byl rozšířen a na něj byla posazena kompaktní uzavřená korba, svařená z ocelových plechů. Přední pancíř byl silný 60 mm, boční a zadní 20 mm, dno korby 10 mm a strop jen 8 mm. Kanón Pak 39 L48 byl lafetován v pravé části korby, a byl vpředu kryt půlkulovým odlévaným ocelovým krytem a rovněž odlévanou clonou typu Saukopfblende. Ve stropě vozidla byl instalován kulomet MG 34 ve speciální otočné lafetě, který ovládal nabíječ zvnitřku vozidla. Vývojové práce probíhaly za dozoru zbrojního úřadu poměrně rychle, a tak již v dubnu 1944 začaly jízdní zkoušky prvních tří prototypů. Zároveň probíhala montáž úvodní série 20 kusů, a 20.dubna 1944 byl nový stroj předveden Hitlerovi u příležitosti jeho narozenin. V květnu bylo vyrobeno dalších 50 kusů, rozdělených mezi zkušební střediska a výcvikové jednotky. Od června dostal nový výrobní program absolutní přednost. Červnová produkce už směřovala do tankového skladu v Breslau (dnes Wrocław) a odtud pak k bojovým jednotkám. V červenci byla také zahájena výroba Hetzerů u firmy Škoda v Plzni. Na obou místech probíhala výroba až do jara 1945, kdy ji ukončily bombardéry USAF. Nejprve byl 25.března 1945 bombardován závod BMM v Praze, a přesně o měsíc později, 25.dubna, bombardovali Američané i Škodovy závody v Plzni. Tím výroba Hetzerů pro německé ozbrojené síly v obou závodech prakticky skončila.

The original Pz.38(t) light tank
foto V.Francev via MBI

Marder IIIM, the first generation
of the German tank destroyers
foto V.Francev via MBI

The first prototype at April 1st, 1944
foto V.Francev via MBI

The production sample of the early version.
foto V.Francev via MBI

The final version of the Jagdpanzer 38.
foto V.Francev via MBI

...ON THE WAR, AGAIN:

The first Hetzers produced made their way to training units. Subsequent production was intended for service with individual units of the Wehrmacht and the Waffen SS. The first service unit to employ the Hetzer was actually Panzerjäger Abteilung 731, which saw action at the beginning of August at Warsaw. The fall of 1944 saw both production and training of crews achieve a good pace, peaking in January of 1945 when 468 vehicles were delivered. To the end of 1944, a total of 1507 Hetzer vehicles were produced, along with 101 Bergehetzer recovery vehicles. February, 1945, saw the beginnings of a slow but steady decline in production. Despite this, another 1246 vehicles came off the production lines until May, and the Hetzer thus became one of the most significant fighting vehicles of the last year of the war fielded by the Wehrmacht and the Waffen SS. Their combat use was intense and included use on all fronts that Germany was engaged. They saw action against the western Allies at Arnhem, and they also took part in the last German offensive of the war in the Ardennes. They saw combat service in Budapest and on the Oder, and through on to the defense against advancing Soviet troops on Berlin. In the last days of the war, they were used in Germany's final counterattacks at Bautzen. They saw action in the defense of Moravia, confronting elements of the 1st Czechoslovak Tank Brigade in the fighting for Ostrava. In the land of its origin, remaining Hetzers ended the war trying to cross demarcation lines at Prague to surrender to American forces. In Prague, where there was an anti-German uprising on the 5th of May, 1945, several tens of Hetzers saw action on both sides. Obviously, the German side had them at their disposal, and the insurgents obtained their examples from the factory depot, but these were mainly equipped only with machine guns. Significant fighting that had direct bearing on the Prague fighting, was carried out by the First Division ROA, led by General Brunacenko. This unit, composed of former Soviet POWs fighting on the German side, fought here on the side of the insurgents and effectively held back German progress over a span of two days. They had, among their strength, 10 Hetzers. The end of the war did not mean the end of the Hetzer. After the fall of the Reich, they were placed back into production, and entered service with the armed forces of Czechoslovakia and Switzerland. In Czechoslovakia, they served well into the fifties, and the seventies with the Swiss. Designated ST-1 and Pzj.G-13 respectively, Czechoslovak Hetzers found their way to scrap heaps, and the Swiss Hetzers found their way into museums and private collections, and so today represents some of the best and most numerous examples of German World War Two armor in existence today.

...ON THE MODEL:

Through its nine month wartime production history, the Hetzer went through intensive development. Some machines underwent upgrades, such as a redesign of the cast cover which was smaller and reshaped along the lines of the articulated cover known as the Saukopfblende. As well as being redesigned, it was made lighter and more elegant. The roadwheels also saw a change that made them lighter, and their assembly was made with the use of rivets as opposed to nuts and bolts. The driver's visor went from a heavy cast cover, it received a cut sheet metal piece. Substantial changes were made to the exhaust. The relatively complicated perforated muffler cover was replaced by a diagonal metal tube. This led to some changes in the engine covers as well. Changes didn't escape the drive sprockets, nor the idler wheels, of which there are seven known types. Your model represents a mid production version, produced late Summer, 1944. We hope that you will find hours of pleasure during the construction of your Hetzer.

SPECIAL THANKS

Development and production of this model would not have been possible without the help and guidance of **Historical Branch of the Army of the Czech Republic**, which graciously allowed us a thorough study of two examples of the Hetzer which are in the collection of the museum at Lesany. **Mr. Vladimír Francev** also kindly placed at our disposal a collection of photographs of fully equipped Hetzers, the value of which to our development of this kit was priceless. The MBI Publication, of which Mr. Francev was co-author, was also an invaluable guideline during the development of this kit. **Mr. Vladimír Lehar** allowed our study of his Pzj G-13 in a state prior to an exhausting restoration, allowing us to understand some of the construction techniques used in the construction of the Hetzer.

JAGDPANZER 38 HETZER (Sd.Kfz.138/2) SPECIFICATIONS

Hull length: 4766 mm; Length with cannon: 6270 mm; Width: 2526 mm
Height: 2100 mm; Combat Weight: 16t
Maximum Road Speed: 40km/h; Maximum Offroad Speed: 25km/h
Engine: Praga AE Displacement: 7.8L; Power Rating: 160k/118kW
Armament: 1x7.5cm Pak 39/L48 with 41 rounds of ammunition;
1x7.92mm MG34 with 600 rounds of ammunition
Armor Plating Thickness: Frontal: 60mm, Side: 20mm, Bottom: 10mm, Roof: 8mm

...ZASE O VÁLCE

První vyrobené Hetzery byly poslány ke školním jednotkám. S dalšími se počítalo jako s výzbrojí rot stíhačů tanků, přidělených k jednotlivým divizím Wehrmachtu a Waffen SS. Nicméně první operační jednotkou, vyzbrojenou Hetzery, se stal samostatný prapor stíhačů tanků - Panzerjäger Abteilung 731, který s Hetzery bojoval již začátkem srpna ve Varšavě. Na podzim 1944 se jak výroba, tak výcvik posádek dostávaly do dobrého tempa, které kulminovalo v lednu 1945, kdy bylo dodáno 468 vozů. Celkem se do konce roku 1944 podařilo vyexportovat 1507 bojových Hetzerů spolu se 101 vyprošťovacími Bergehetzery. Od února 1945 výroba postupně mírně klesala, přesto se do konce bojů v květnu ještě vyexportovalo 1246 vozidel. Hetzer se tak stal v posledním roce války jedním z nejvýznamnějších typů obrněné techniky, kterou Wehrmacht a Waffen SS disponovaly. Jimi vyzbrojené jednotky pak byly až do konce války intenzivně nasazovány na všech frontách. Bojovaly proti západním spojencům u Arnhemu, účastnily se poslední německé ofenzívy v Ardenách, bojovaly u Budapešti i na Odře, byly součástí protiútoků proti sovětským divizím, postupujícím na Berlín na Seelowských výšinách i v Pomořansku, do posledních dnů války byly ve výzbroji jednotek obklíčených v Kurlandsku. Na samém konci války byly použity při posledním německém protiútku u Budyšina (Bautzen), a byly samozřejmě nasazeny i v obraně bojích na Moravě, kde se s nimi v bojích o Ostravu střetli i tankisté 1. československé tankové brigády. V zemi svého vzniku ostatně Hetzerů válku ukončili. Ve službách německých jednotek, které se přes Prahu pokoušely ustoupit za demarkační čáru a vzdát se americké armádě. V Praze, kde 5. května vypuklo protiněmecké povstání, bojovalo několik desítek Hetzerů na obou stranách. Pochopitelně byly nasazeny německými silami. Povstalci získali několik Hetzerů z obsazených továrních hal, většinou ovšem vyzbrojených jen kulomety. Významnou silou, která ovlivnila průběh bojů v Praze, byla 1. divize ROA pod velením generála Buňačenka. Tato jednotka, sestavená z bývalých sovětských zajatců, bojující na německé straně, přešla na stranu povstalců a po dva dny bránila německým silám v dalším postupu. Ve svém stavu měla deset bojových a jeden vyprošťovací Hetzer. Konec války ovšem neznamenal konec Hetzerů. Po válce byly dále vyráběny, byly zařazeny do výzbroje obnovené Československé armády, a exportovány do Švýcarska. V Československu sloužily hluboko do padesátých let, Švýčari je vyřadili v letech sedmdesátých. Zatímco většina československých Hetzerů, značených jako ST-1, skončila ve šrotu, šetrnější Švýčari většinu svých Pzj.G-13 nezničili. Řada strojů pak byla odprodána do muzeí a soukromých sbírek, a tak je v současnosti Hetzer jedním s nejrozšířenějších reprezentantů německé tankové techniky 2. světové války, zachovaných do dnešních dnů.

...O MODELU

Hetzer prošel během své devítiměsíční válečné výroby intenzivním vývojem. Některé části stroje doznaly postupně řady změn. Například kulový odlévaný kryt lafety kanónu byl zmenšen a celkově zjemněn, stejně jako pohyblivá clona kanónu, nazývaná Saukopfblende. Ta byla celá překonstruována, v nové podobě se stala nejen lehčí, ale i elegantnější. Podstatnou změnu doznala kola, která byla rovněž odlehčena, a ke spojení ráfku s diskem kola se nadále používaly nýty namísto šroubů. Změnil se průzor řidiče, místo těžkého odlévaného krytu se na něj začala montovat jen lehká plechová stříška. Vyměněn byl i výfuk, původní, poměrně komplikovaný, s děrovaným krytem tlumiče, byl nahrazen zjednodušenou, šikmo uloženou výfukovou rourou. V této souvislosti pak došlo ke změnám krytů motoru. Měnila se i hnací kola, a aby toho nebylo dost, i kola napínací, kterých je známo sedm typů. Váš model představuje střední výrobní variantu z pozdního léta roku 1944. Přejeme Vám příjemnou práci s tímto modelem.

PODĚKOVÁNÍ

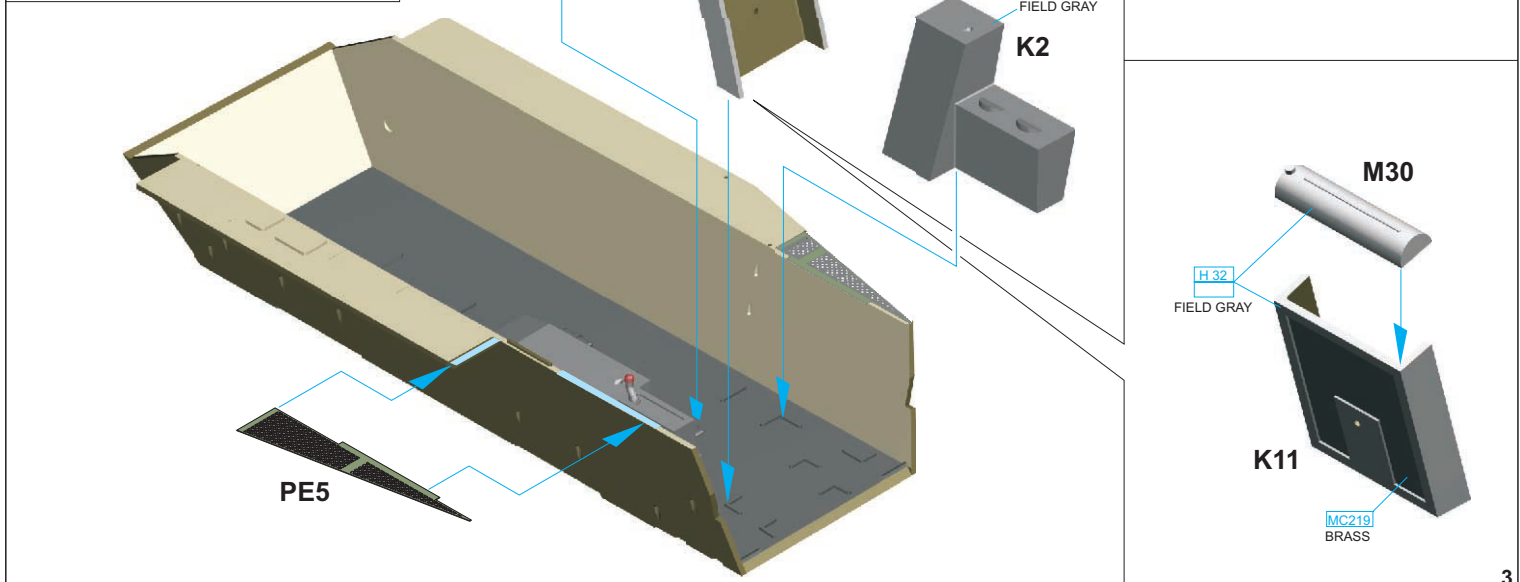
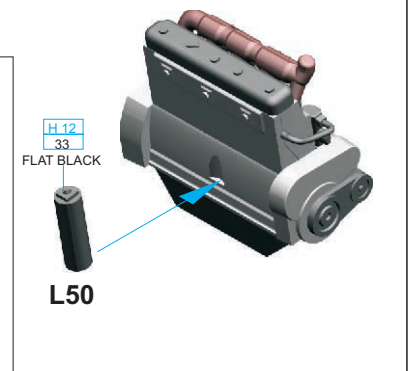
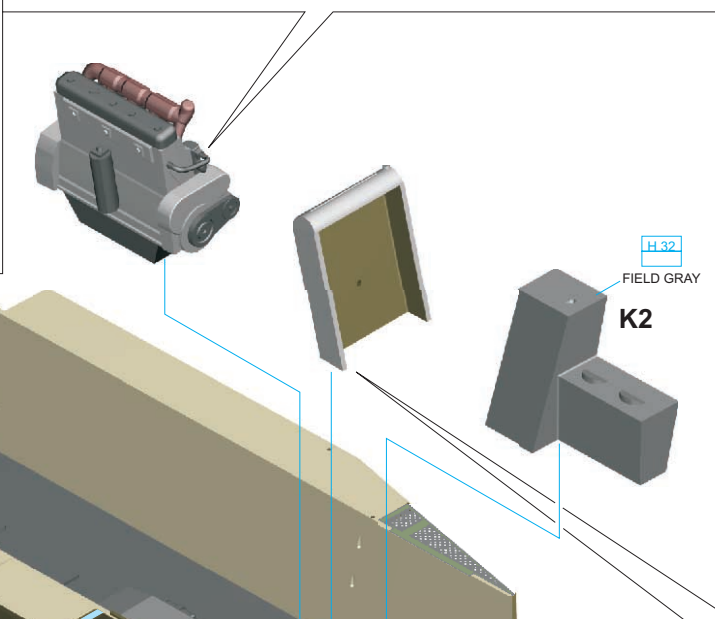
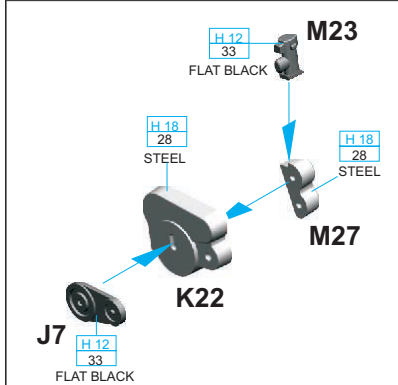
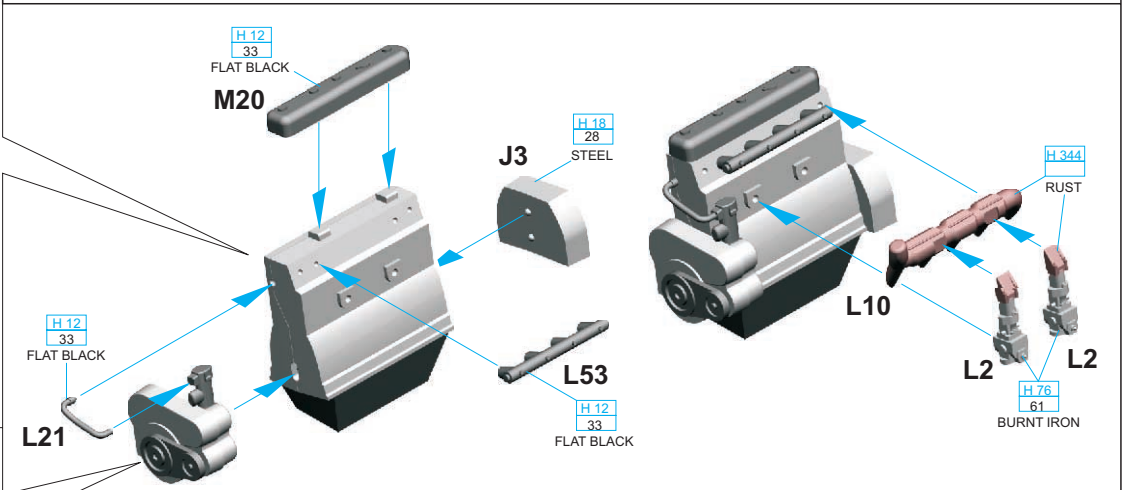
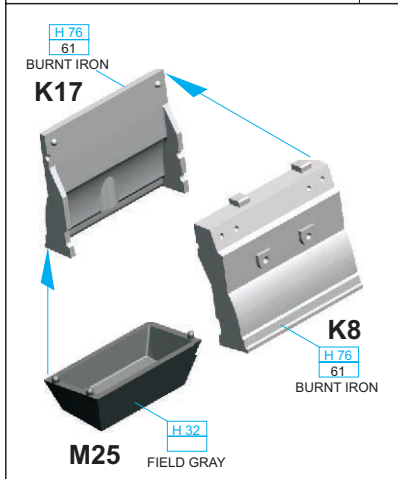
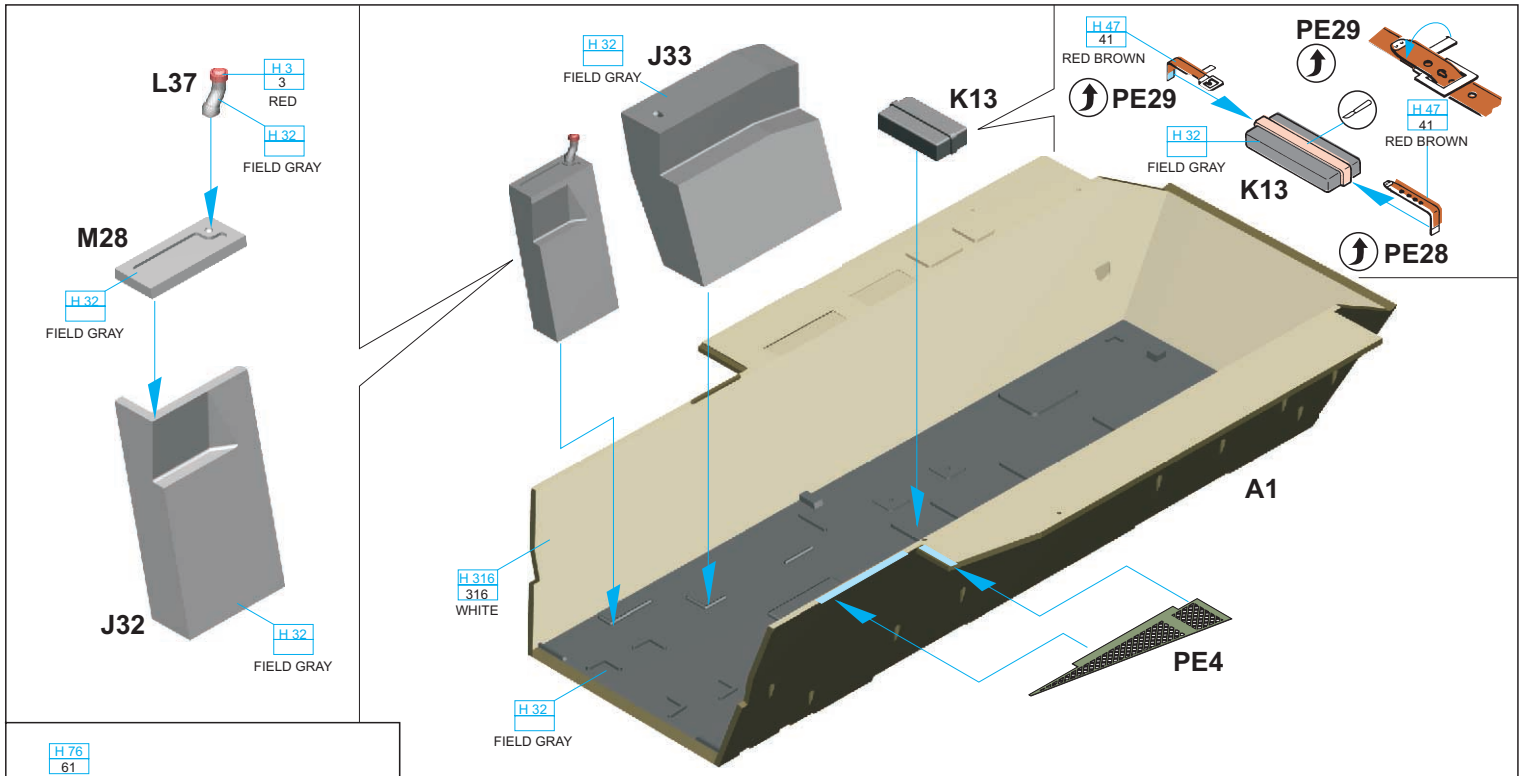
Při přípravě a výrobě tohoto modelu bychom se neobešli bez pomoci a rad ze strany **Vojenského historického ústavu Armády České Republiky**, který nám laskavě umožnil prostudovat dva exempláře Hetzeru, které se nacházejí ve sbírkách Vojenského muzea v Lešanech. **Pan Vladimír Francev** byl tak laskav, a zapůjčil nám unikátní dokumenty a kolekci fotografií plně vyzbrojeného Hetzeru, které nám neocenitelným způsobem pomohly při konstrukci modelu. Publikace nakladatelství MBI, jejímž je pan Francev spoluautorem, pak byla základním vodítkem při naší práci po celou dobu přípravy modelu. **Pan Vladimír Lehar** nám umožnil prozkoumat jím vlastněný a zrekonstruovaný Pzj.G-13 ve stavu, v němž se nacházel před náročnou rekonstrukcí, což nám velmi pomohlo pochopit některé konstrukční prvky tohoto skvělého vozidla. Všem výše uvedeným osobám a institucím děkujeme za veškerou poskytnutou pomoc.

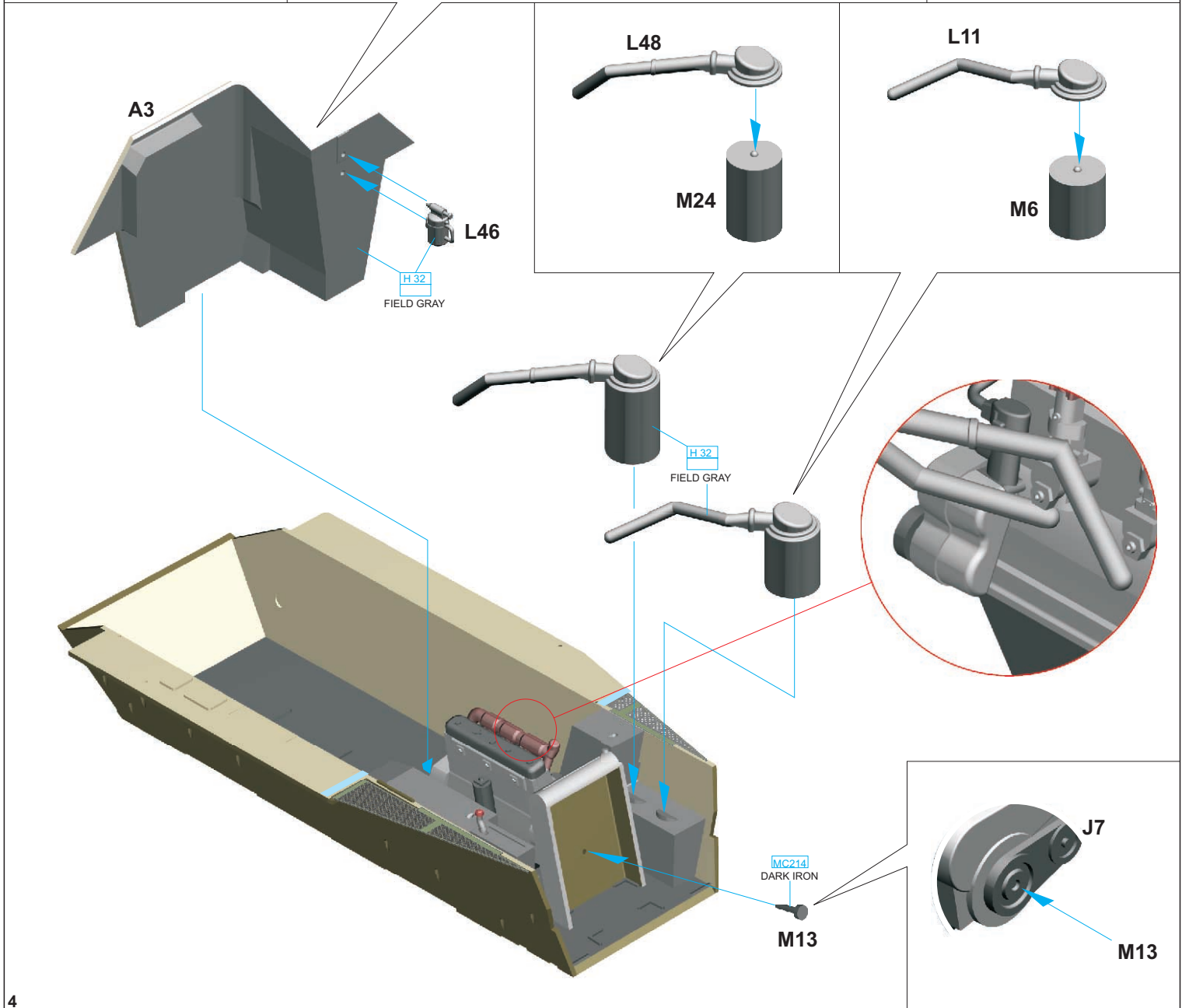
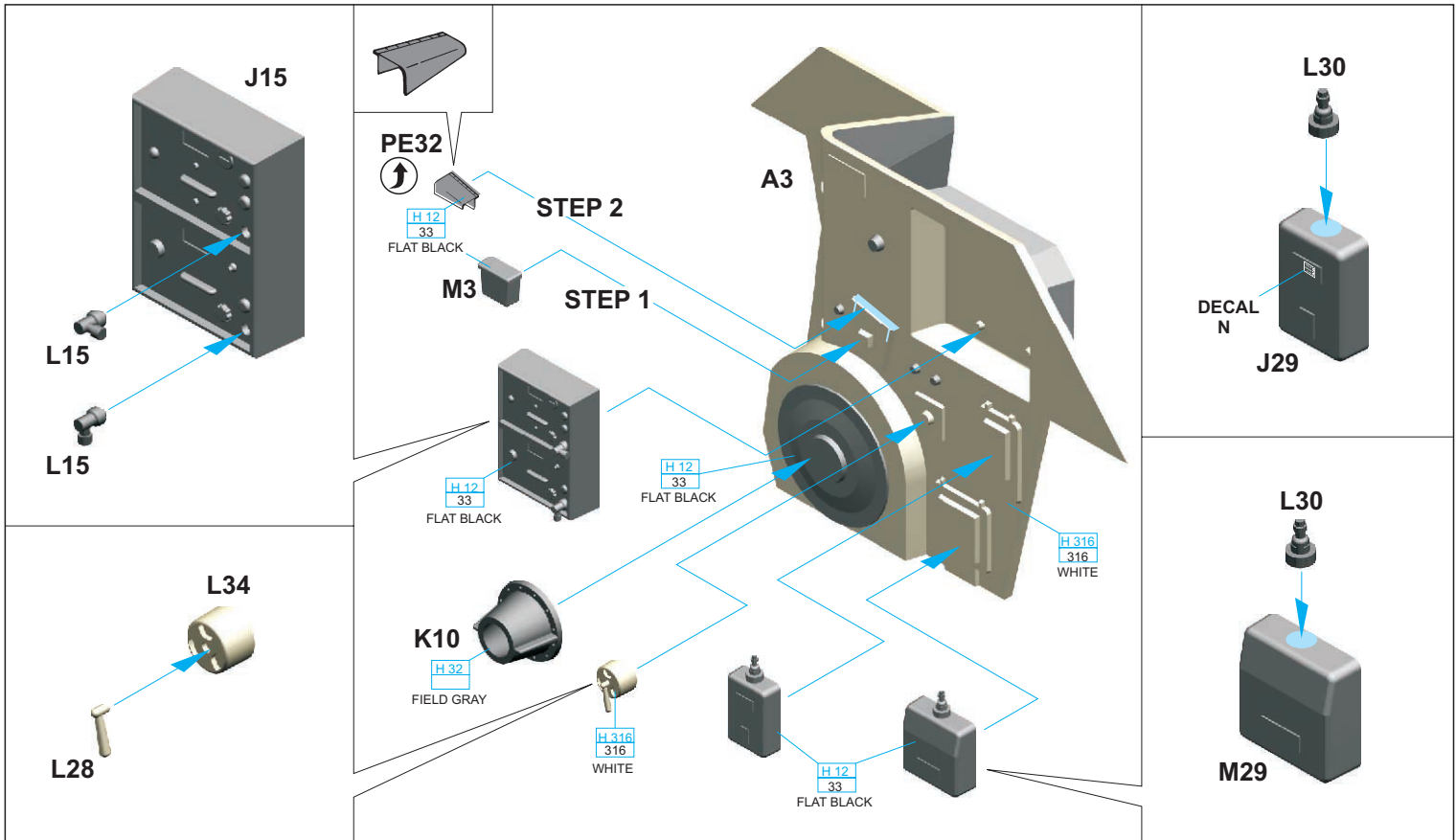
JAGDPANZER 38 HETZER (Sd.Kfz.138/2) TECHNICKÁ DATA

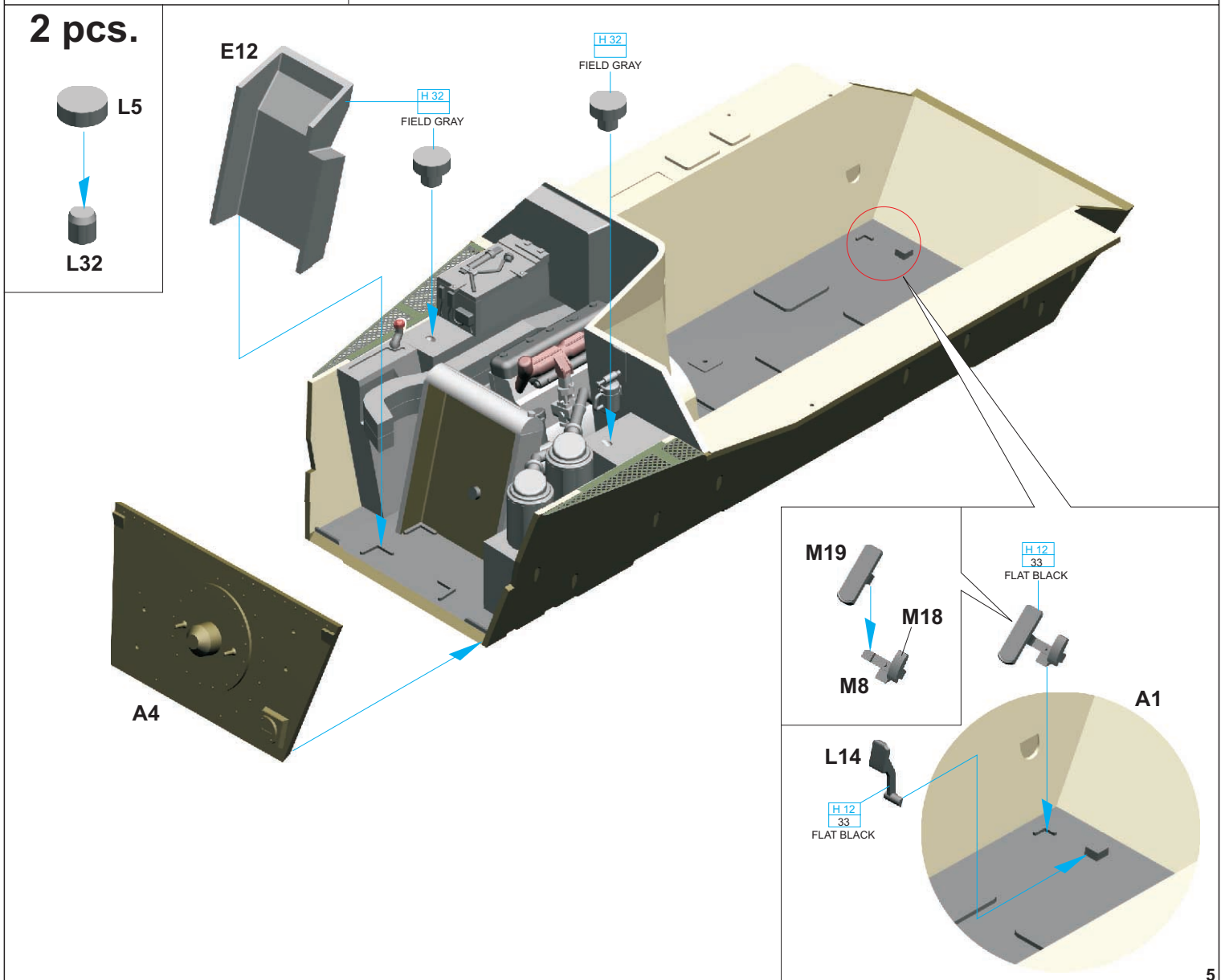
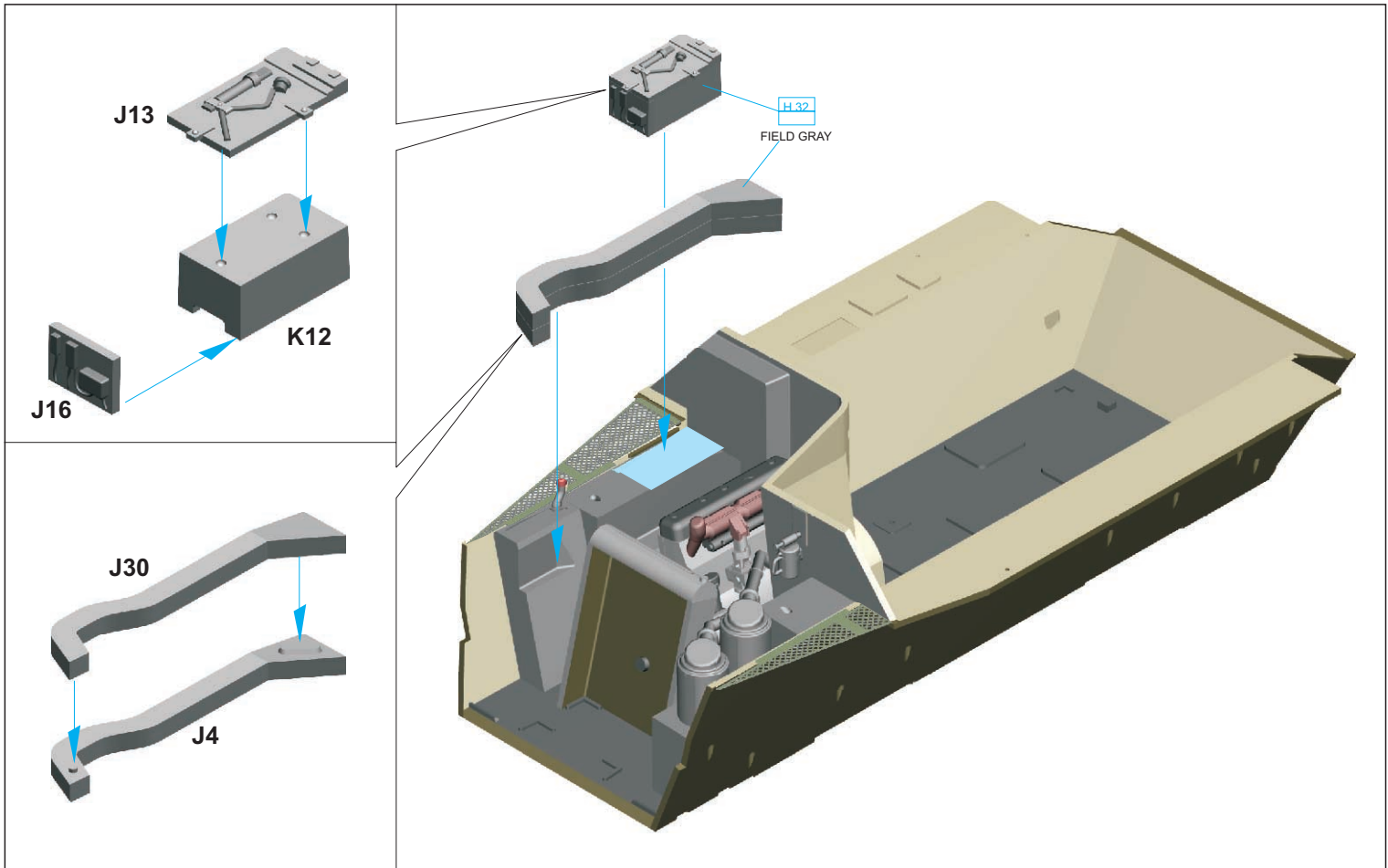
Délka korby: 4766 mm; Délka s kanónem: 6270 mm; Šířka: 2526 mm; Výška: 2100 mm
Pohotovostní hmotnost: 16 t
Maximální rychlost na silnici: 40 km/h; Maximální rychlost v terénu: 25 km/h
Motor: Praga AE; Obsah válců: 7,8 l; Výkon: 160 k / 118 kW
Výzbroj: 1x7,5 cm Pak 39/L 48 (zásoba munice 41 ks); 1x7,92 MG 34 (zásoba munice 600 ks)
Pancéřování: čelo 60 mm, boky 20 mm, spodek 10 mm, strop 8 mm.

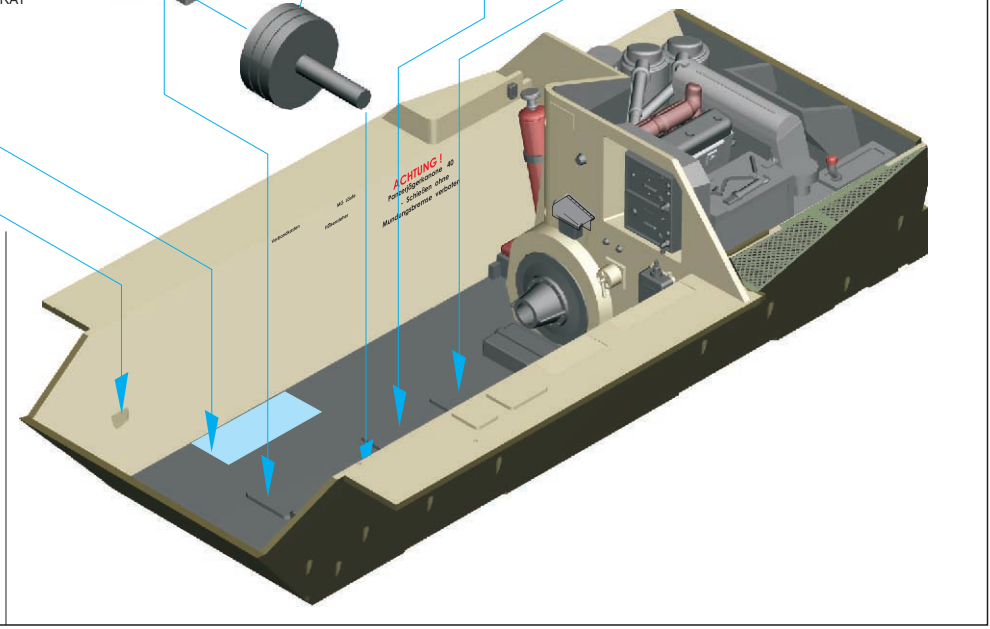
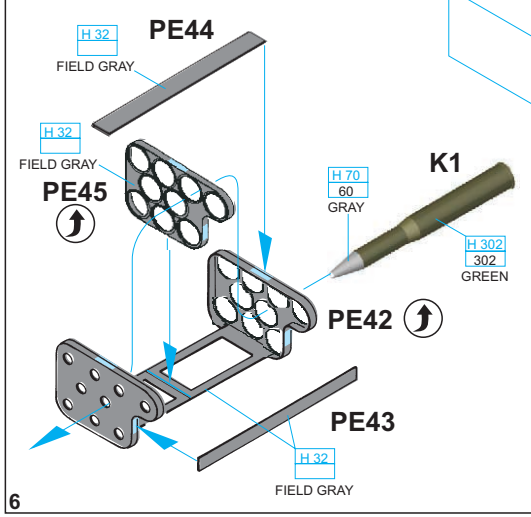
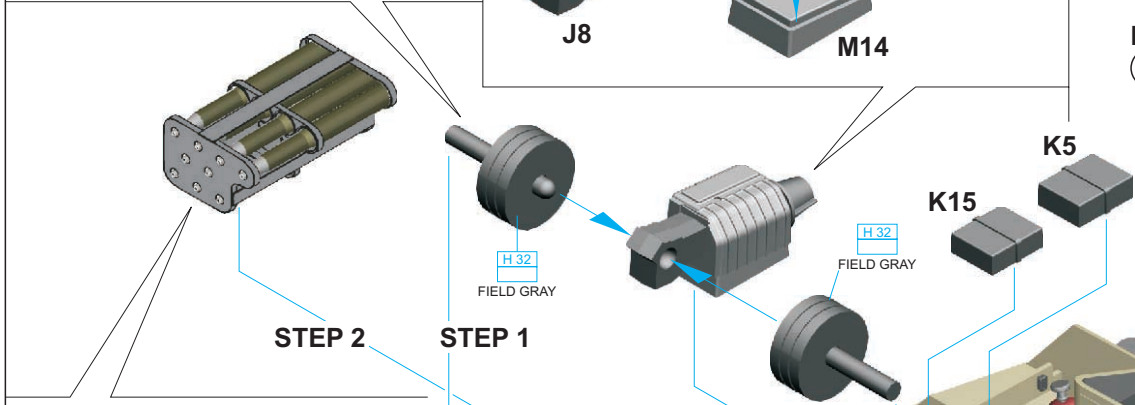
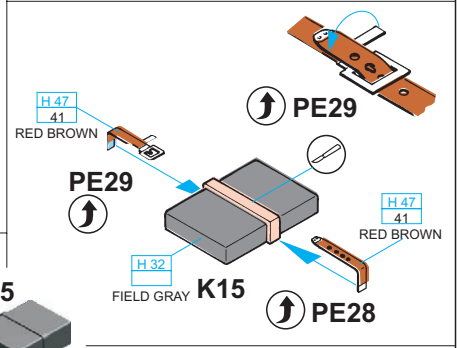
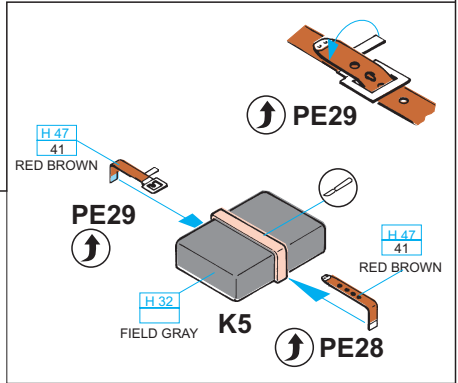
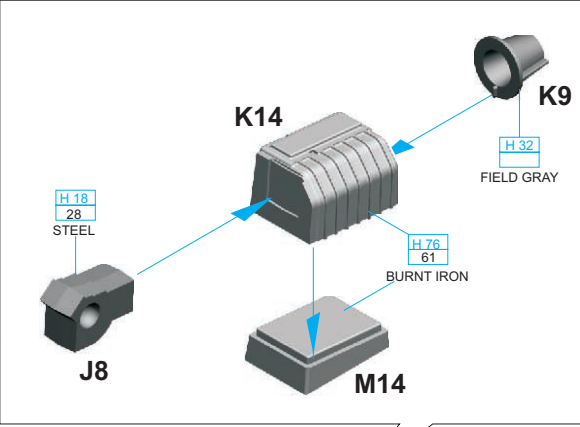
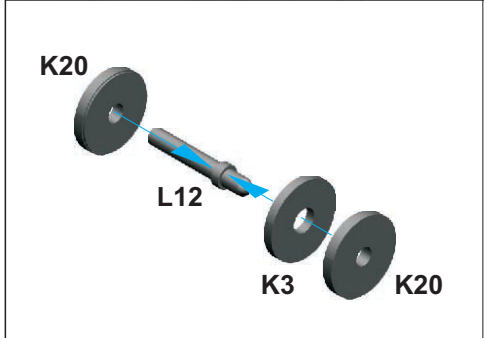
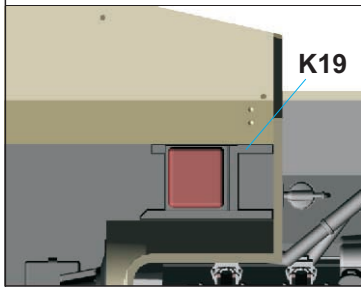
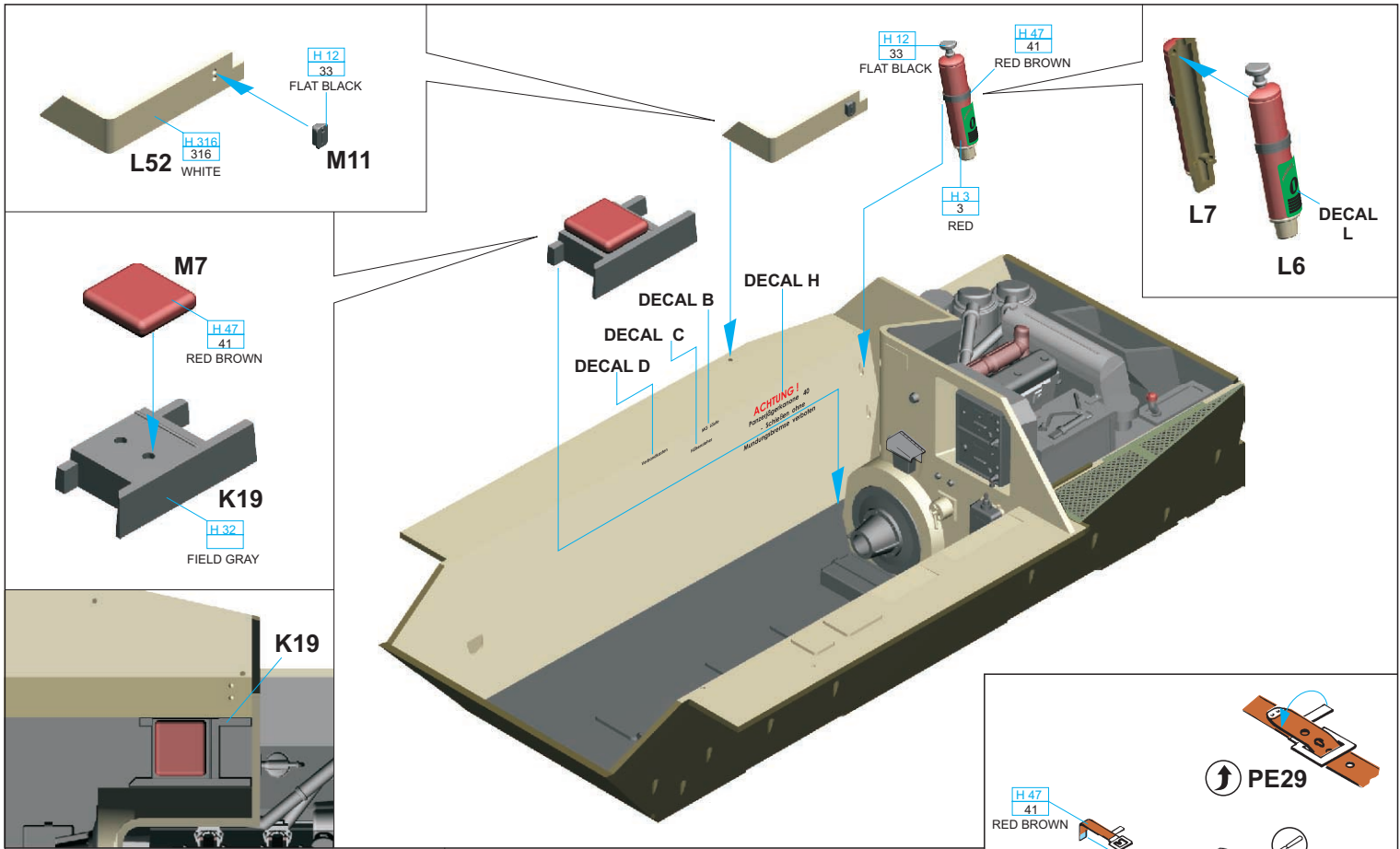
This Mid production Hetzer served with an unknown unit in France in the fall of 1944. The tank wore one of the factory Ambush camouflage schemes of yellow spots on green and brown fields, and green spots on yellow fields.

Tento Hetzer sloužil na podzim roku 1944 u neznámé jednotky ve Francii. Nesl standardní tovární schéma typu „Ambush“ se žlutými skvrnkami v zelených a hnědých kamuflážních polích a zelenými skvrnkami ve žlutých kamuflážních polích.

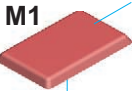

2 pcs

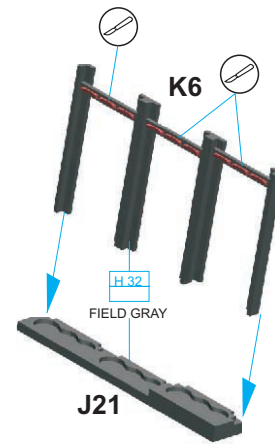

M1
RED BROWN
H 47
41
L9
FLAT BLACK
H 12
33

DECAL G

DECAL K

DECAL J

K6
FIELD GRAY
H 32

J21

DO NOT GLUE!
NELEPIT!

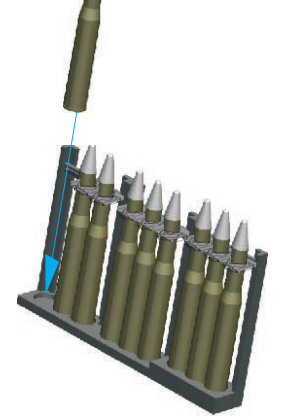
H 32
FIELD GRAY
PE49

H 70
60
GRAY

H 302
302
GREEN

K1

9 pcs
K1

J27

H 12
33
FLAT BLACK

H 47
41
RED BROWN

H 32
FIELD GRAY

L8

J26

K21
FIELD GRAY
H 32

H 32

FIELD GRAY

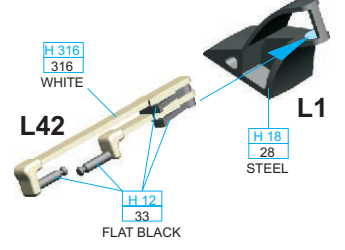
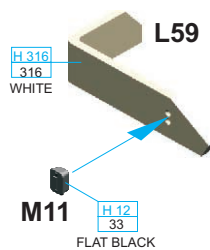
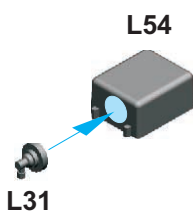
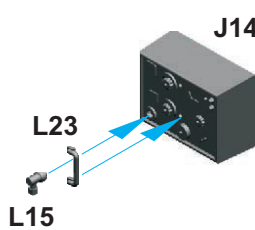
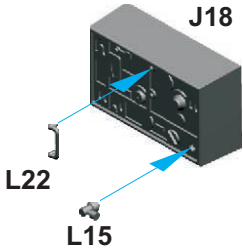
J18

J14

L54

L59

L1

L22

L15

L23

L15

L31

M11

H 12
33
FLAT BLACK

L42

H 18
28
STEEL

H 12
33
FLAT BLACK

H8, H9 - MARKING A

G11, G12 - MARKING B, C

H9

G11

H8

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

G12

DECAL A

H 12
33
FLAT BLACK

L55
FLAT BLACK
H 12
33

H 6
FLAT BLACK
H 12
33

G7

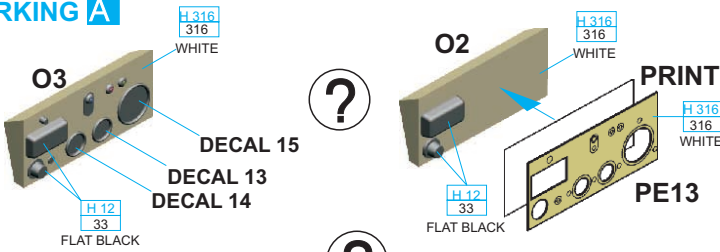
H15

G15

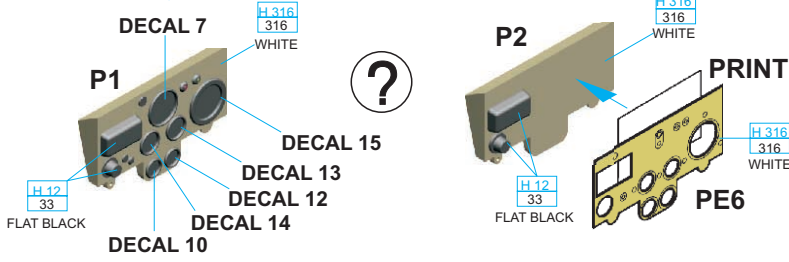
H6, H15 - MARKING A

G7, G15 - MARKING B, C

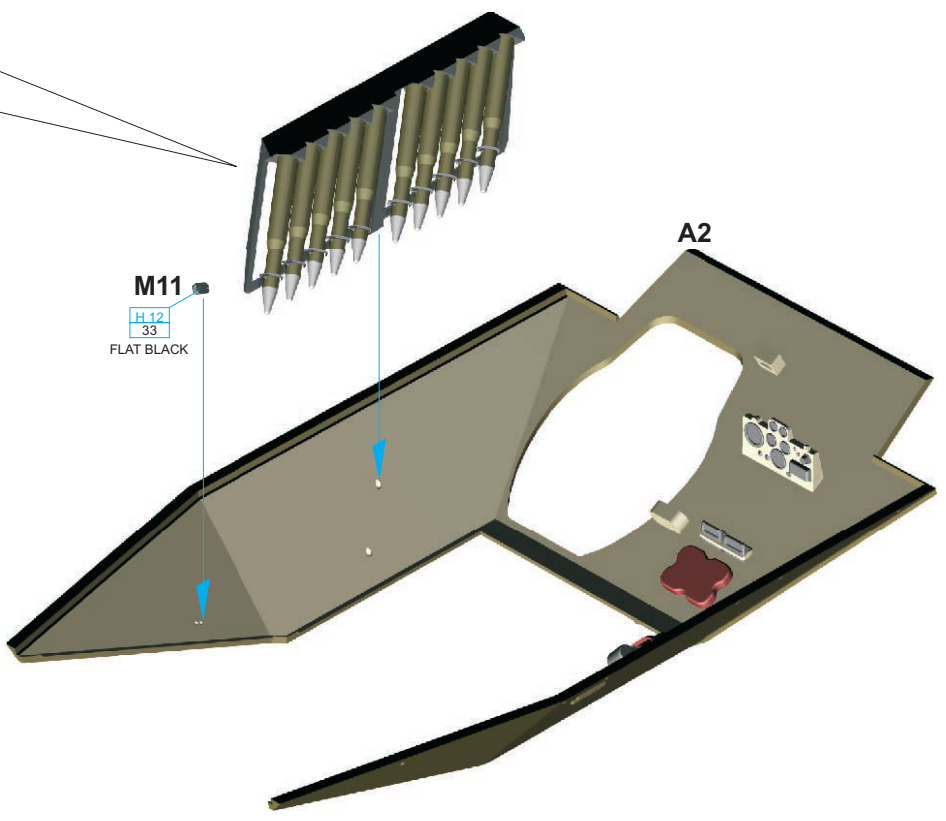
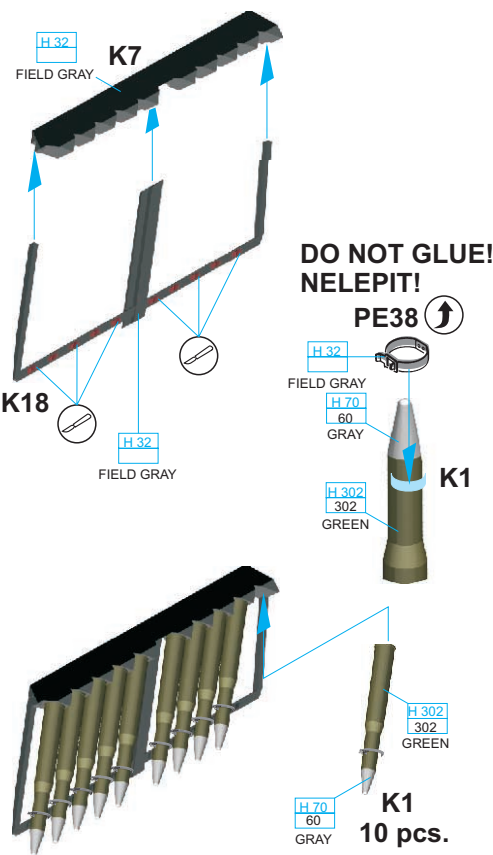
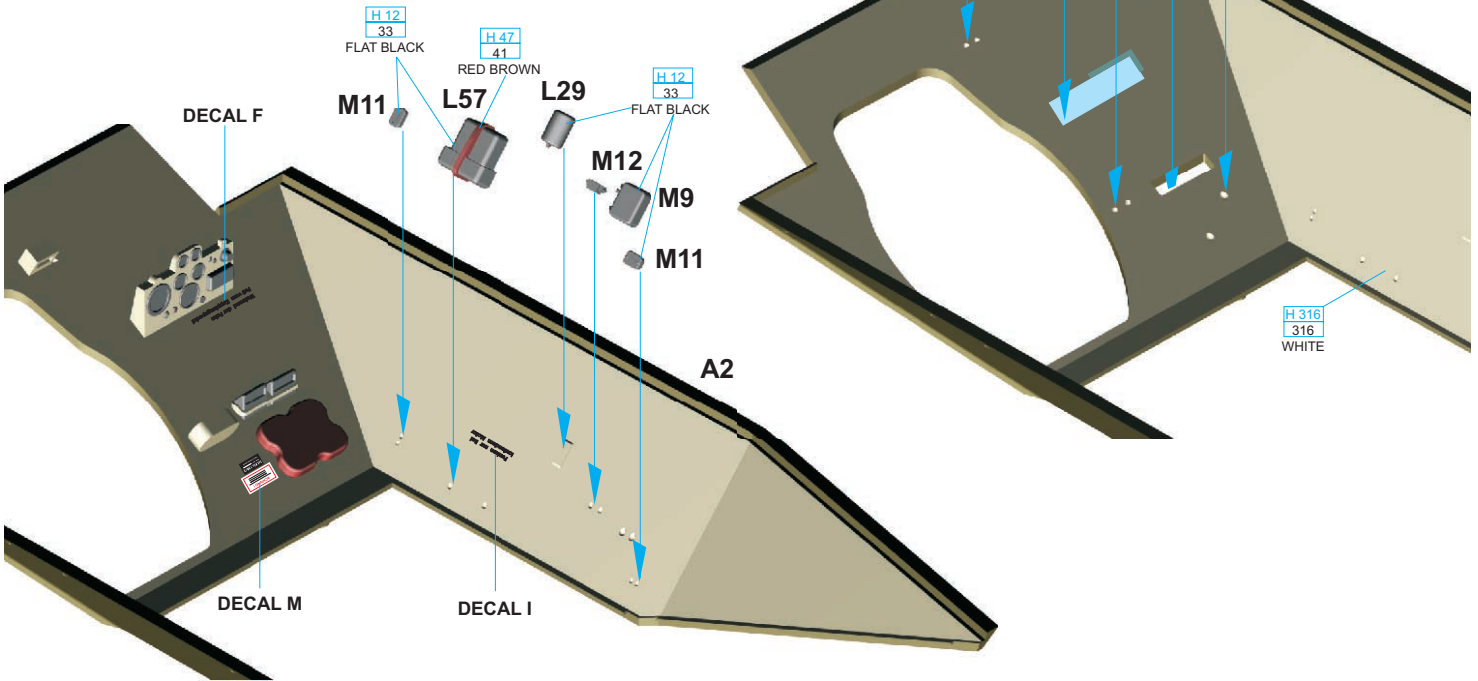
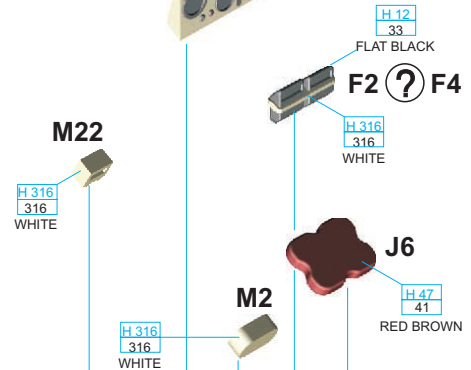
MARKING A

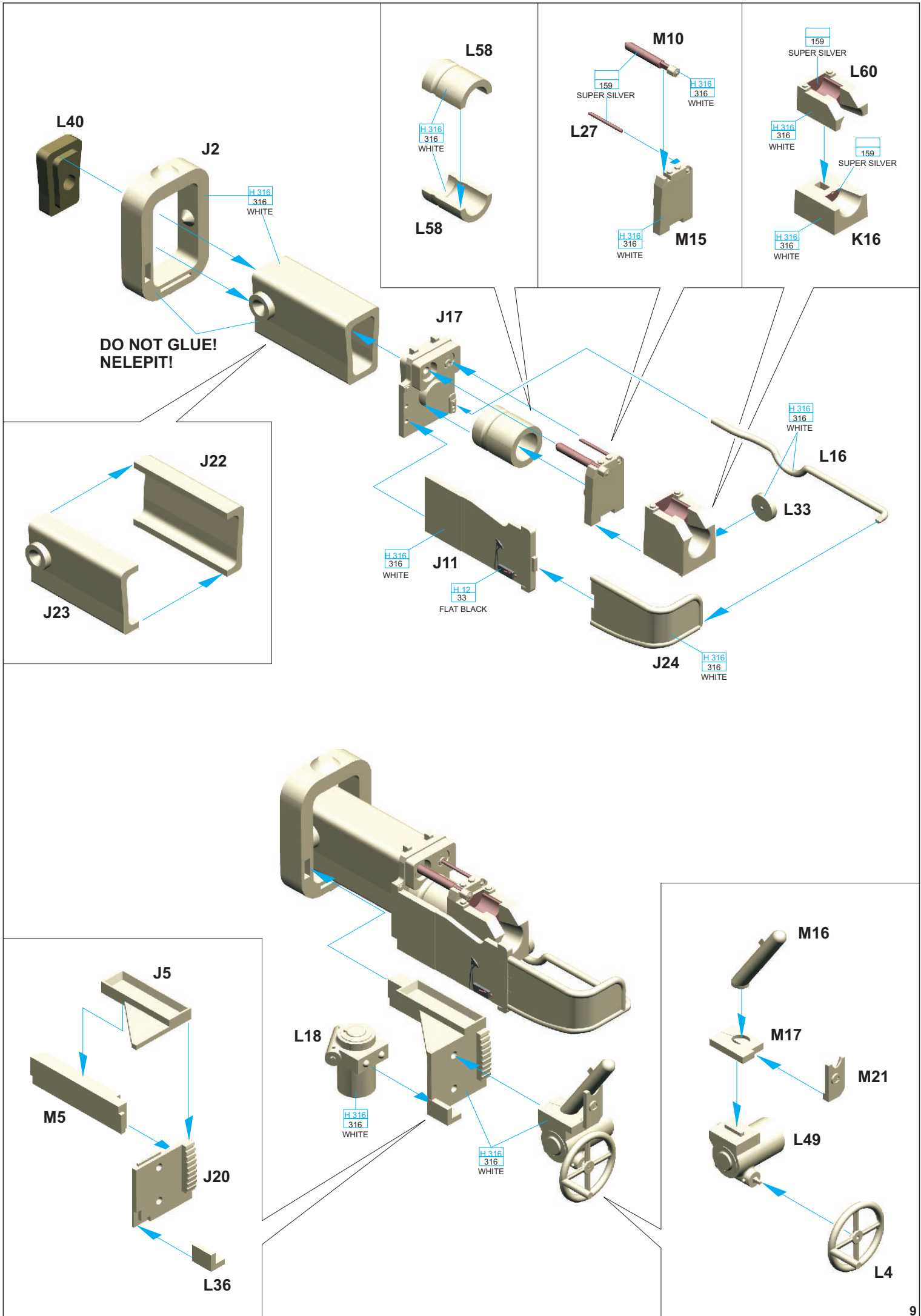
MARKING B, C

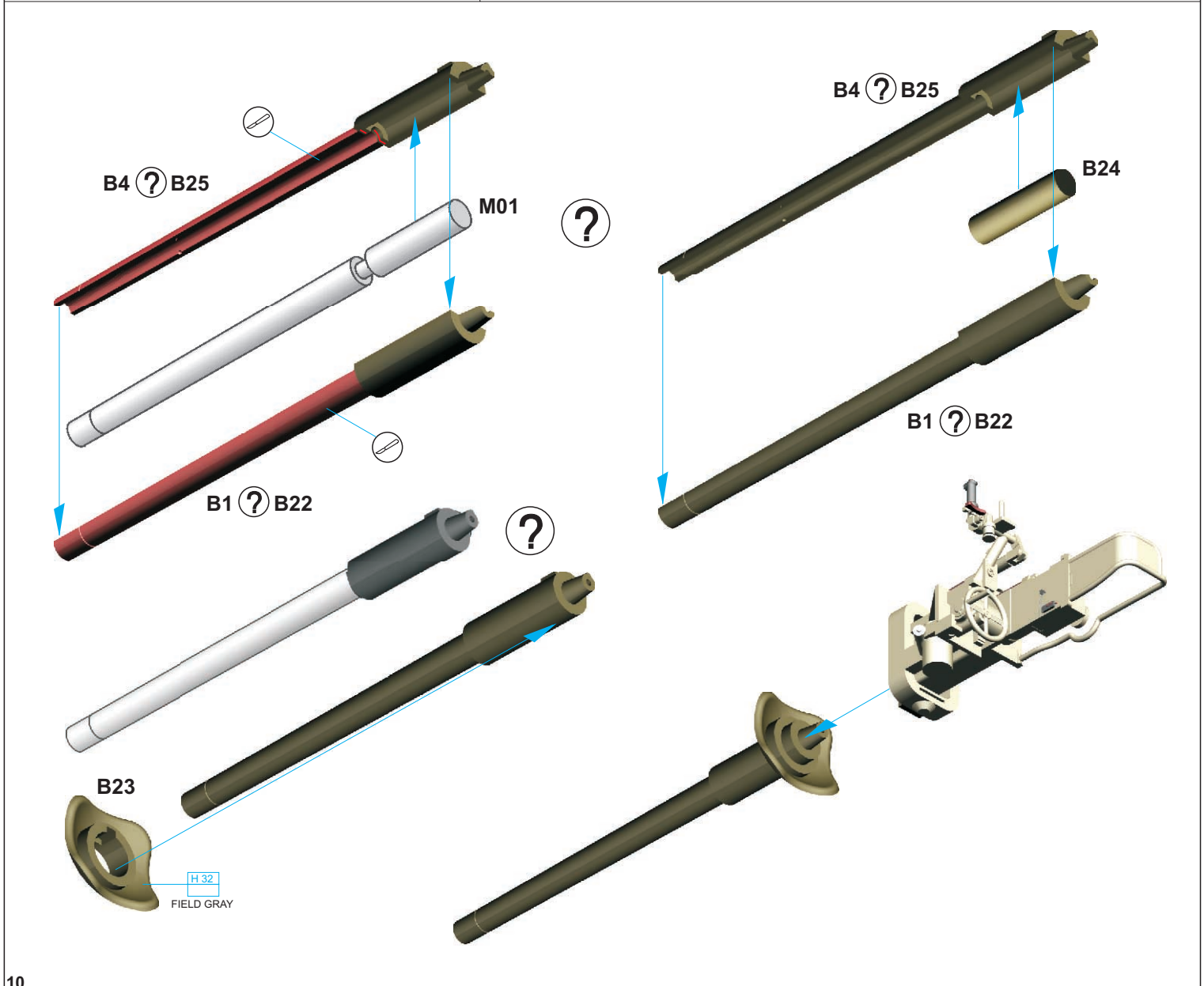
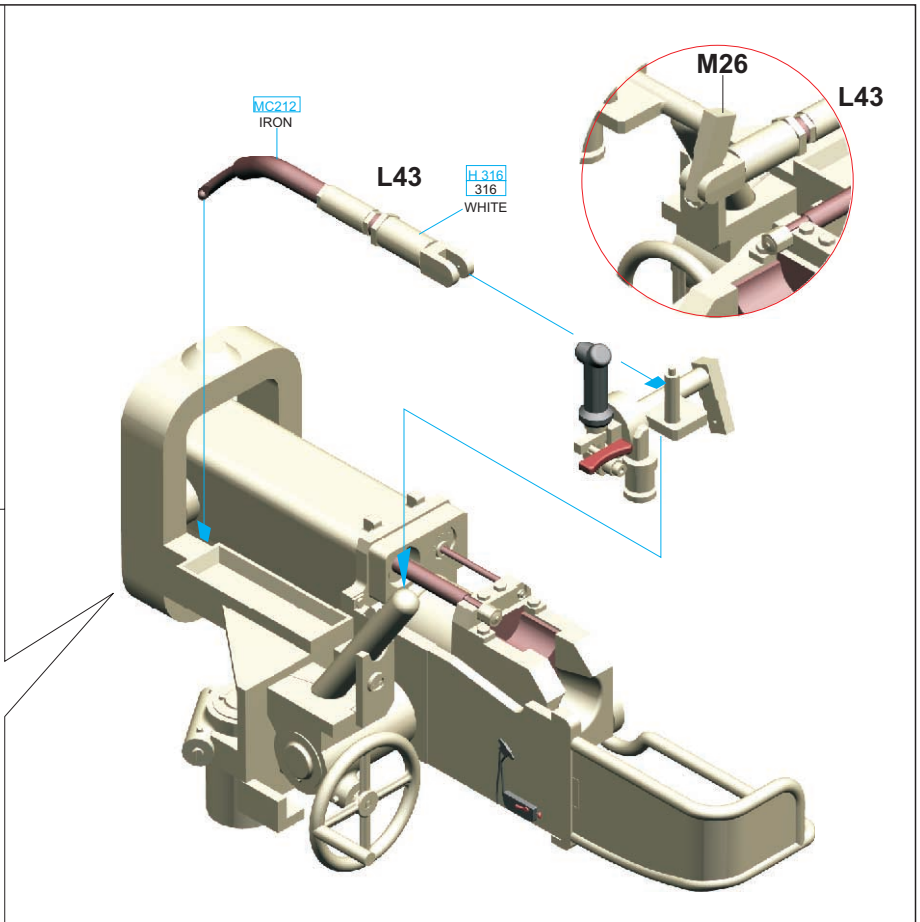
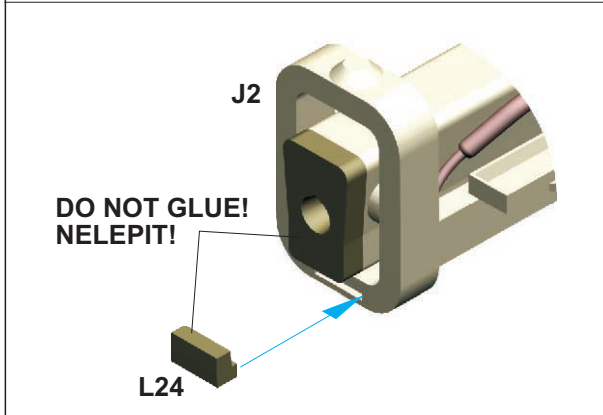
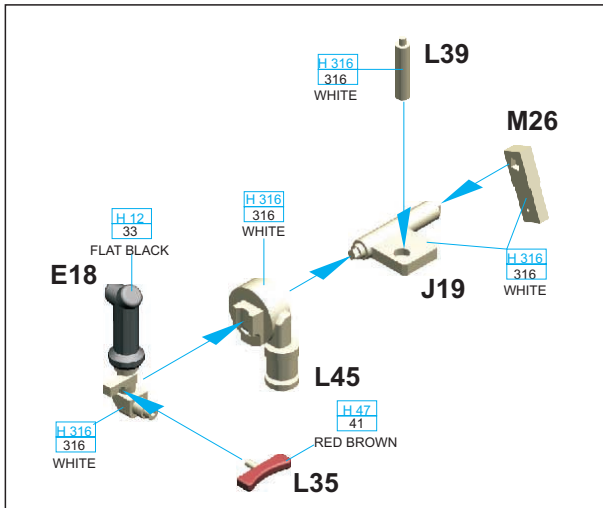

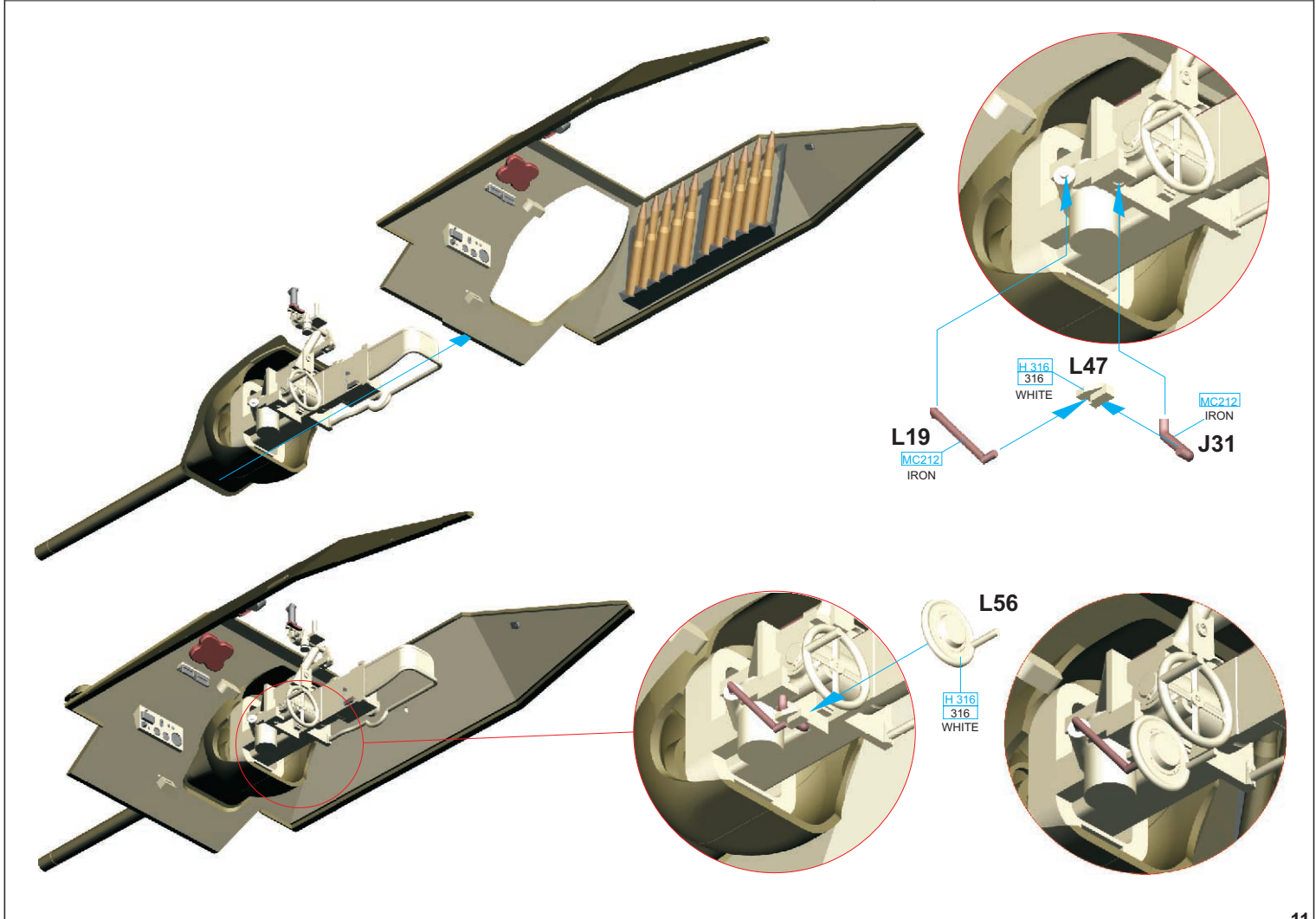
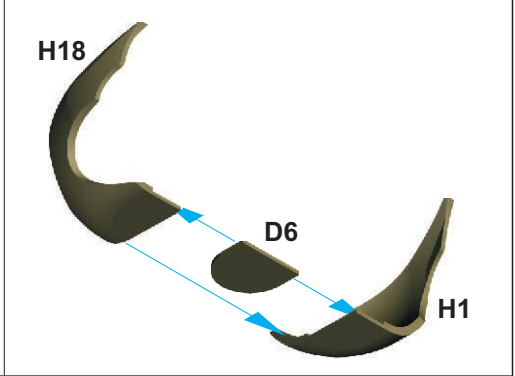
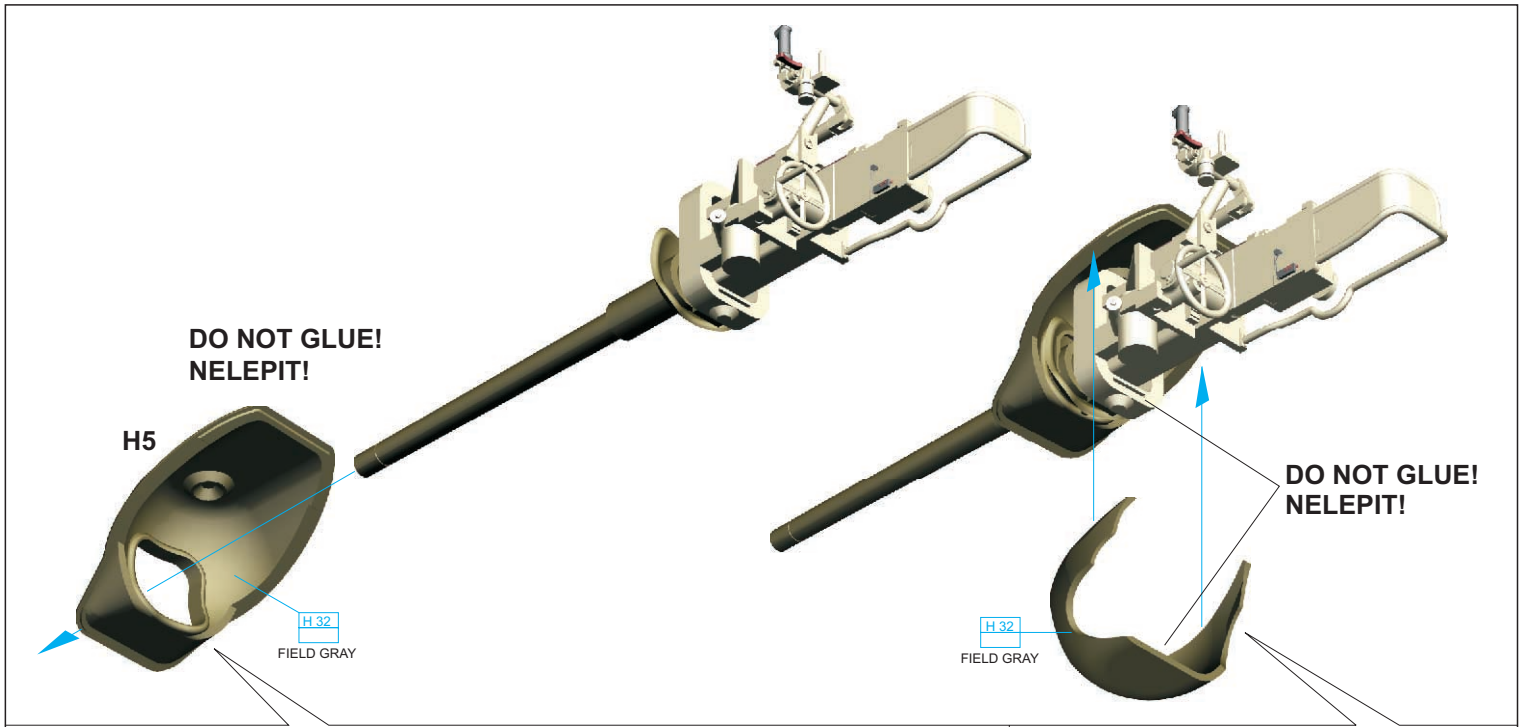
F4 - MARKING A
F2 - MARKING B, C

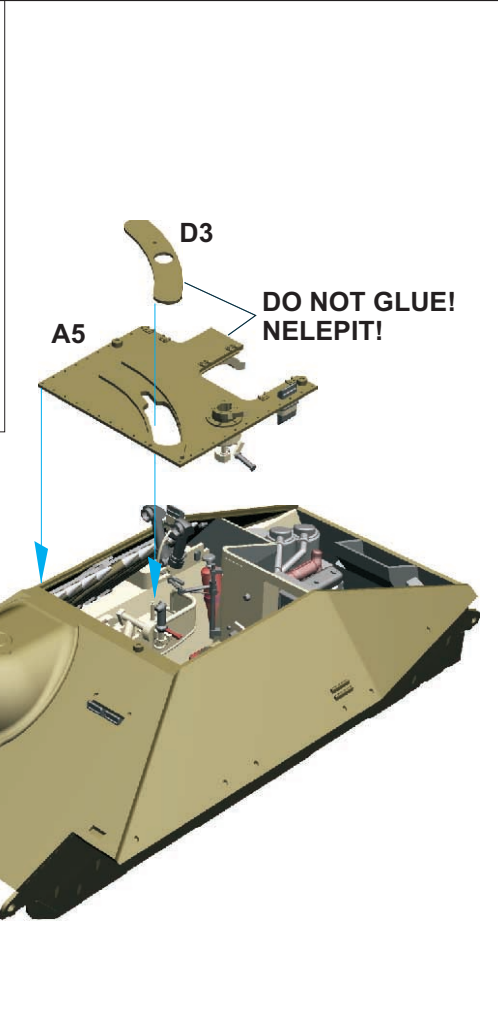
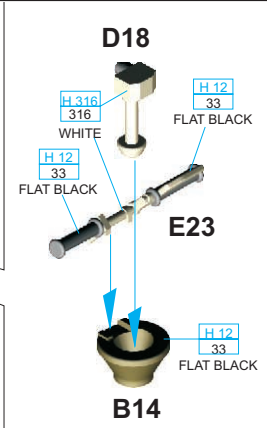
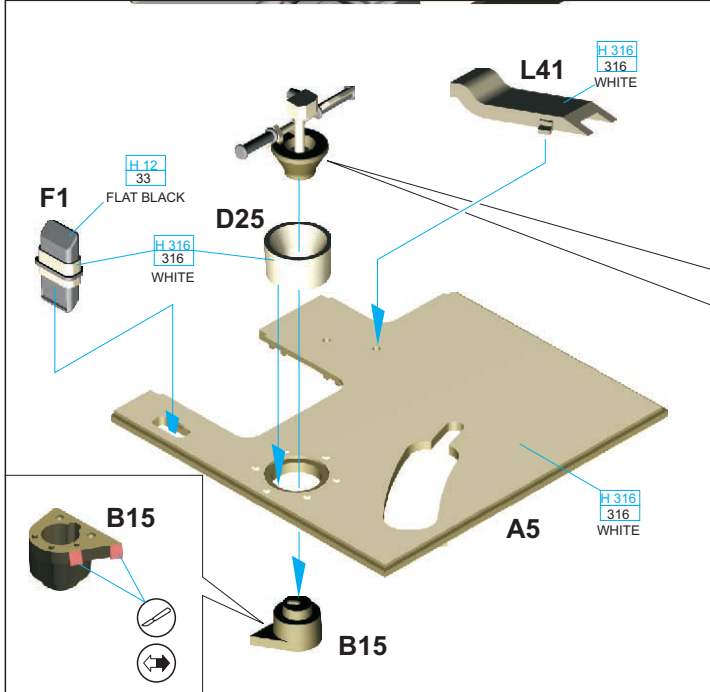
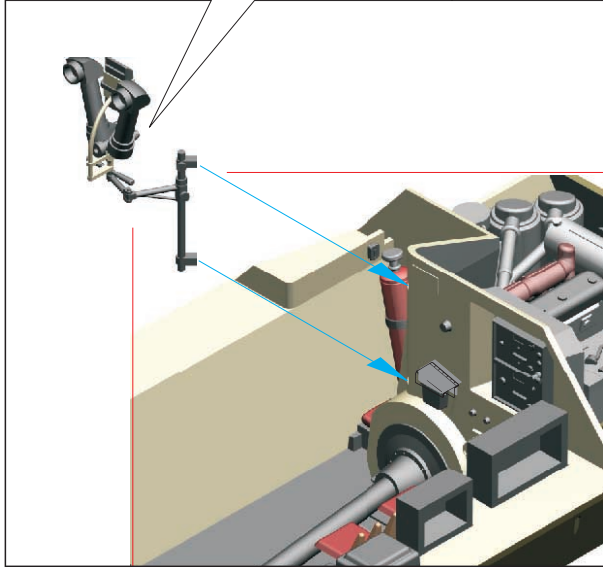
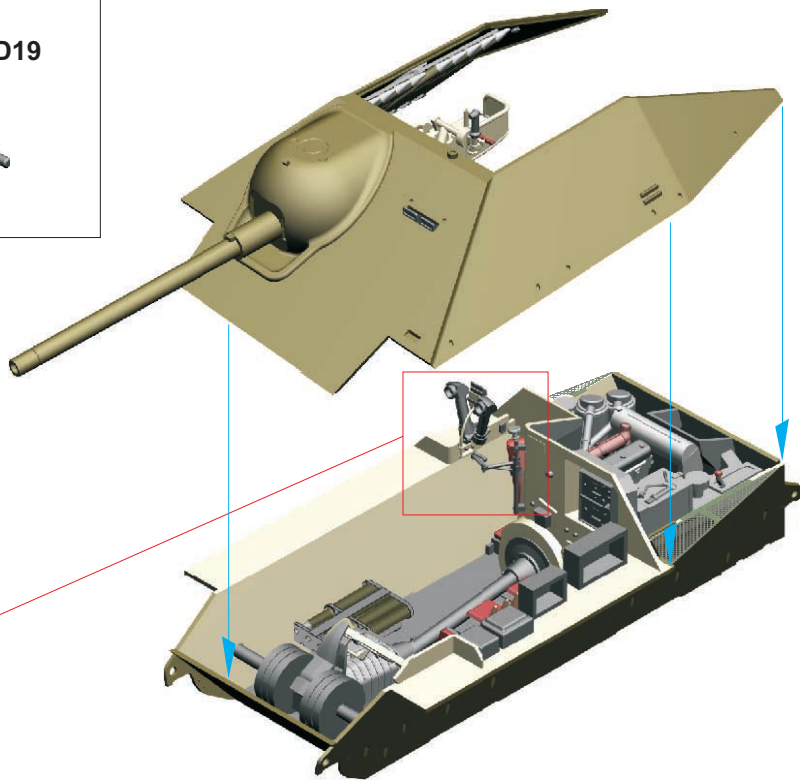
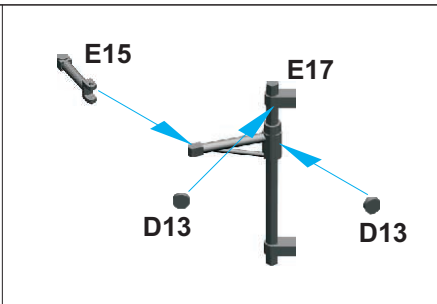
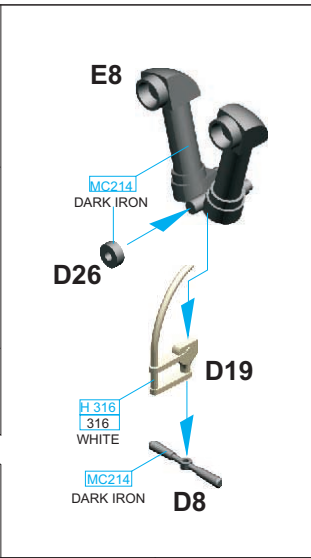
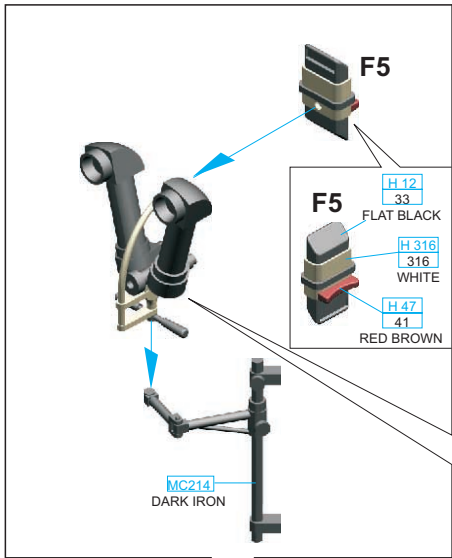

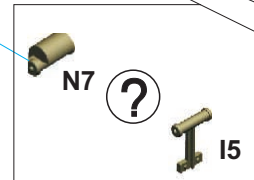
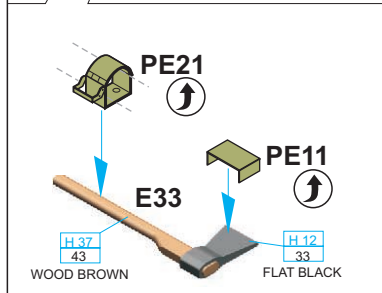
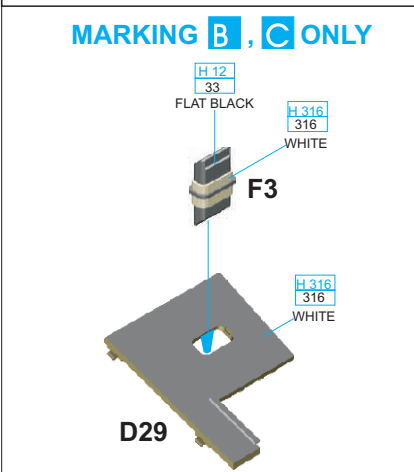
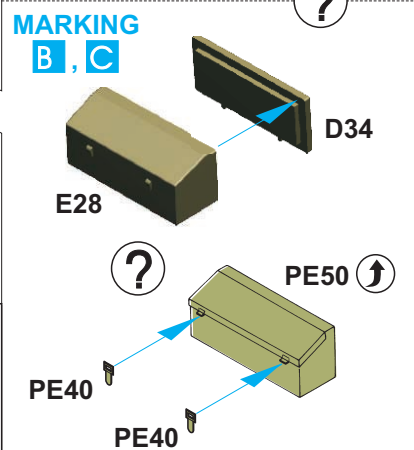
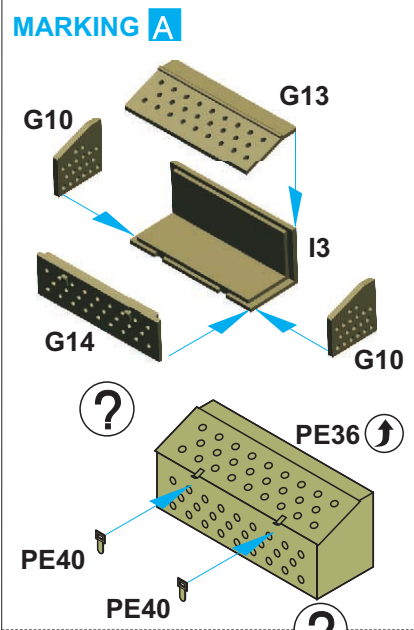
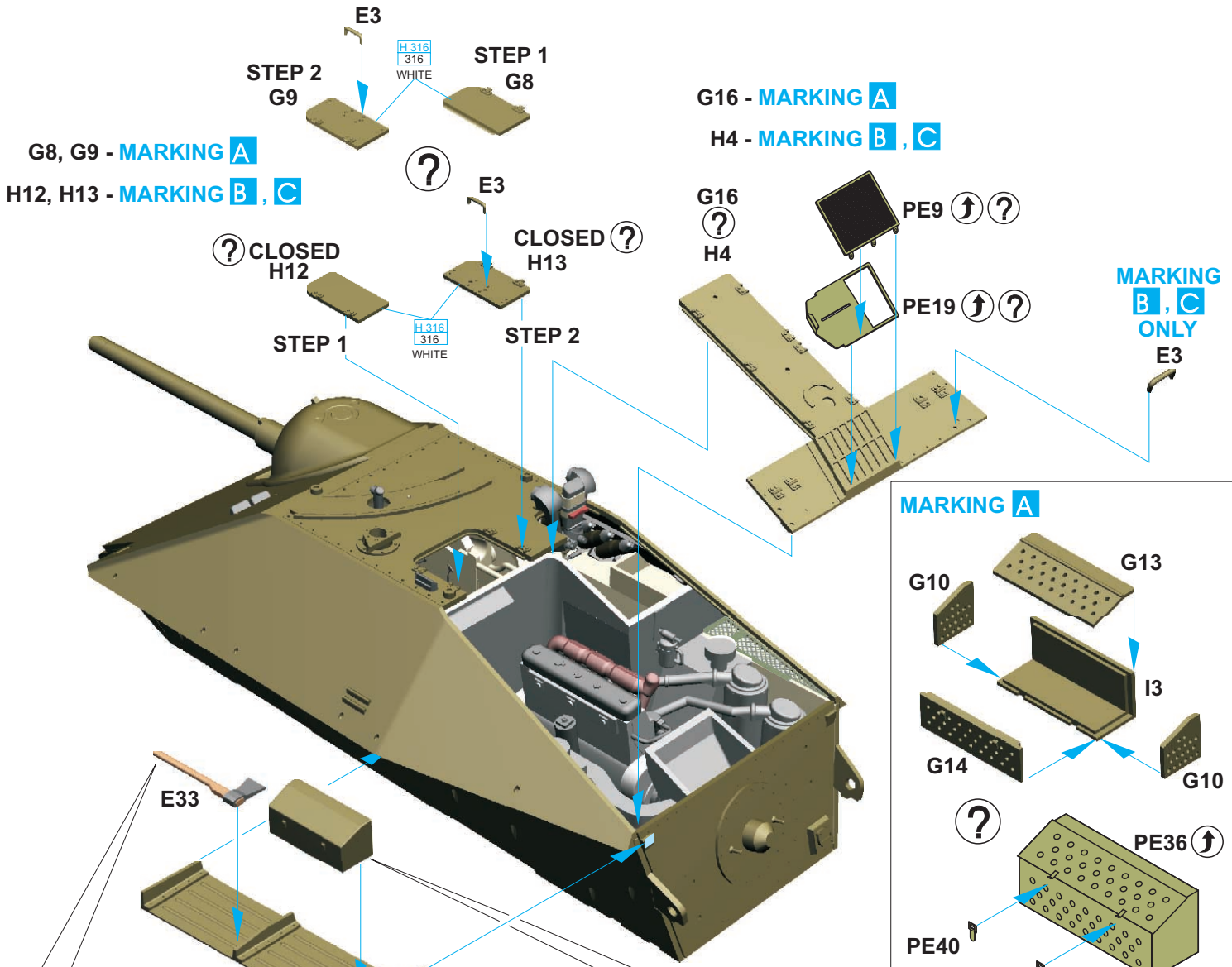

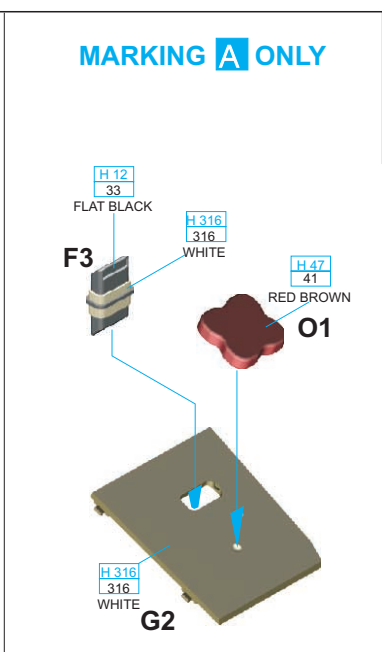
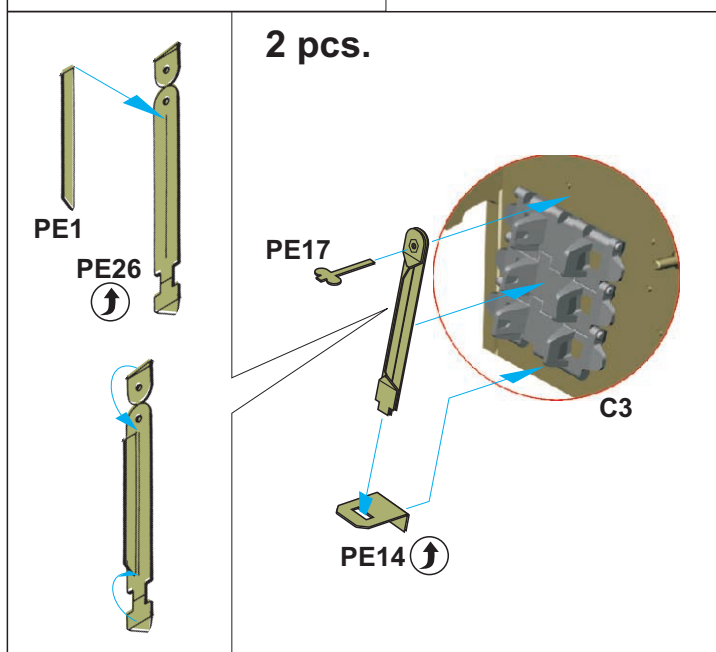

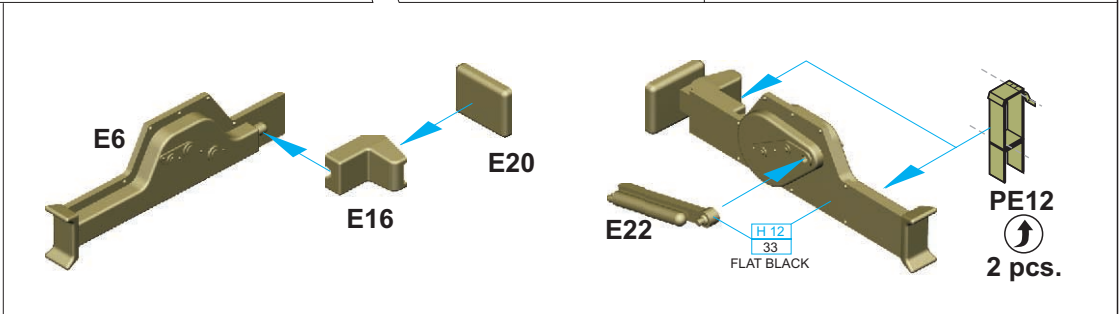
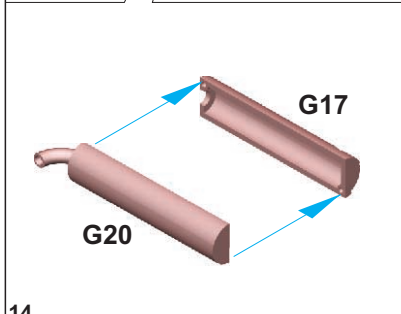
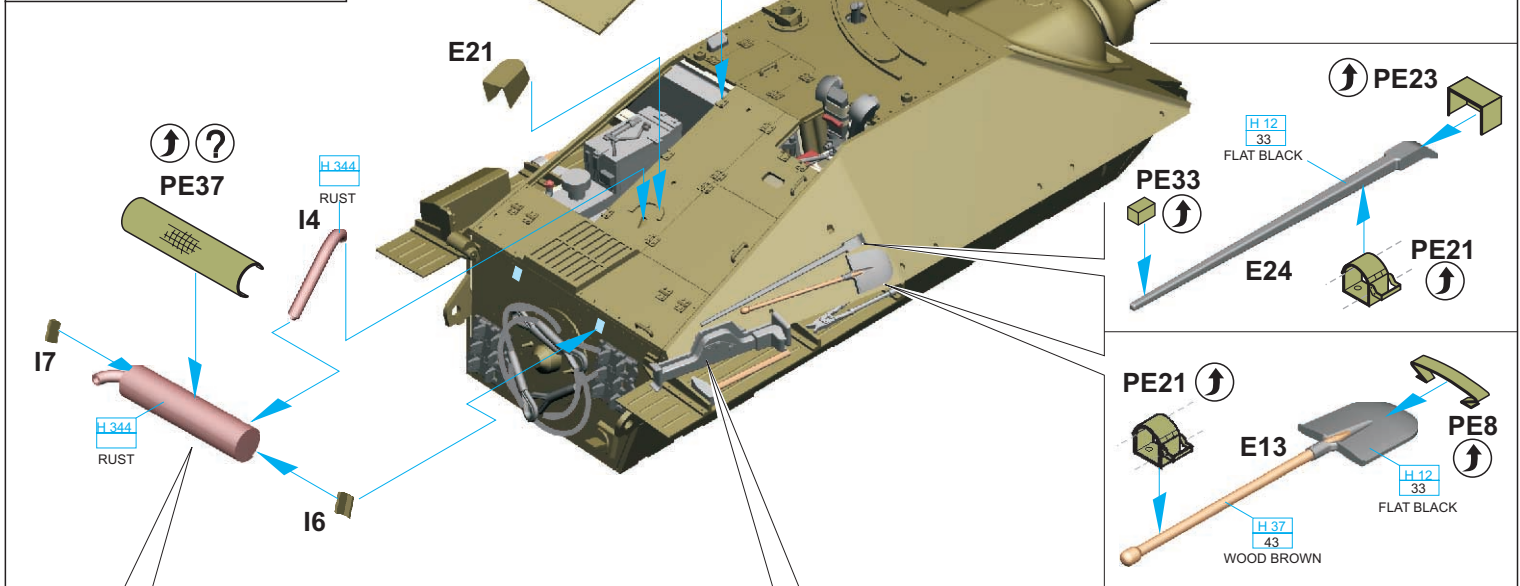
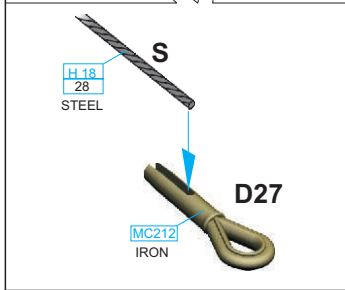
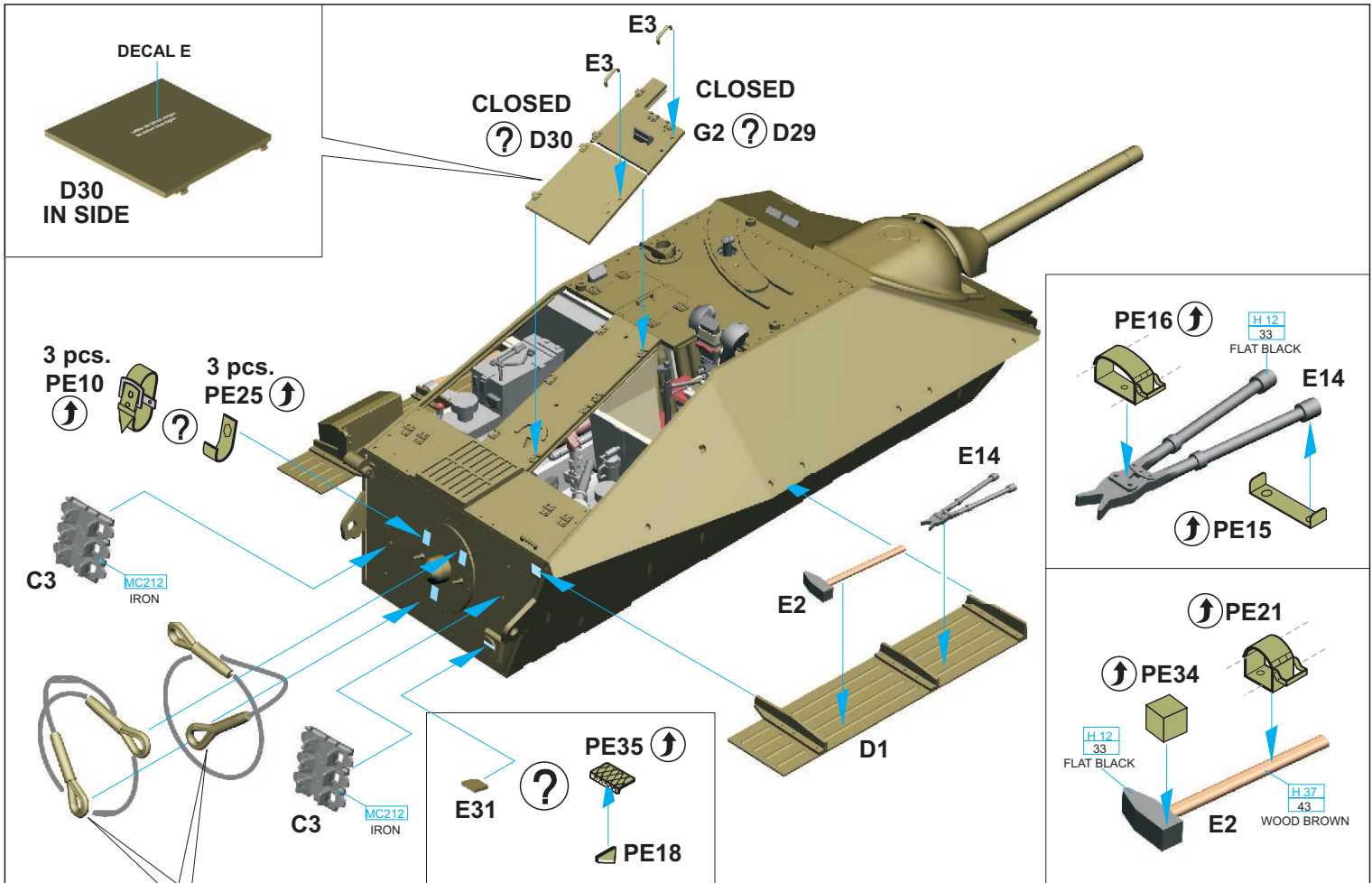

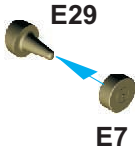

I5 - MARKING A
N7 - MARKING B, C

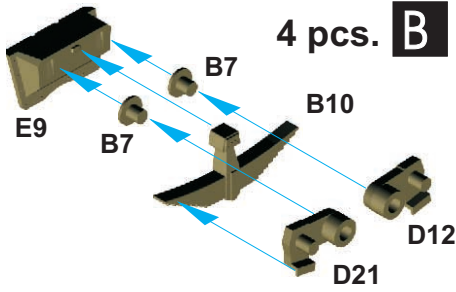

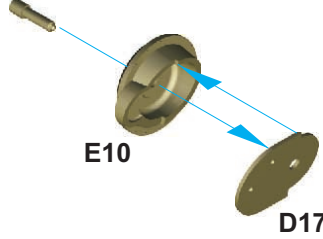
A 2 pcs.

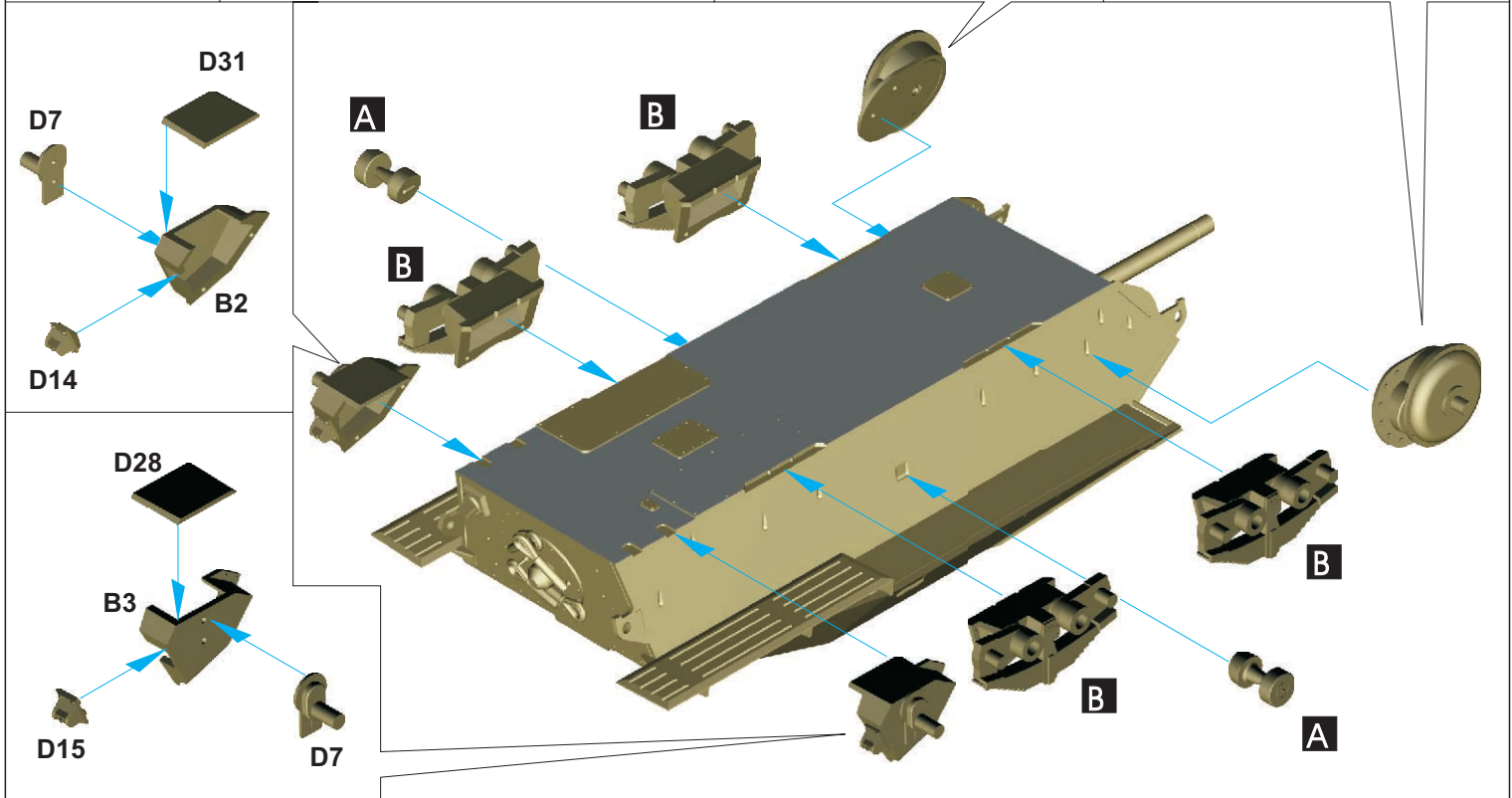
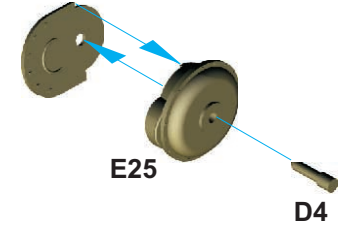
4 pcs. **B**

D4

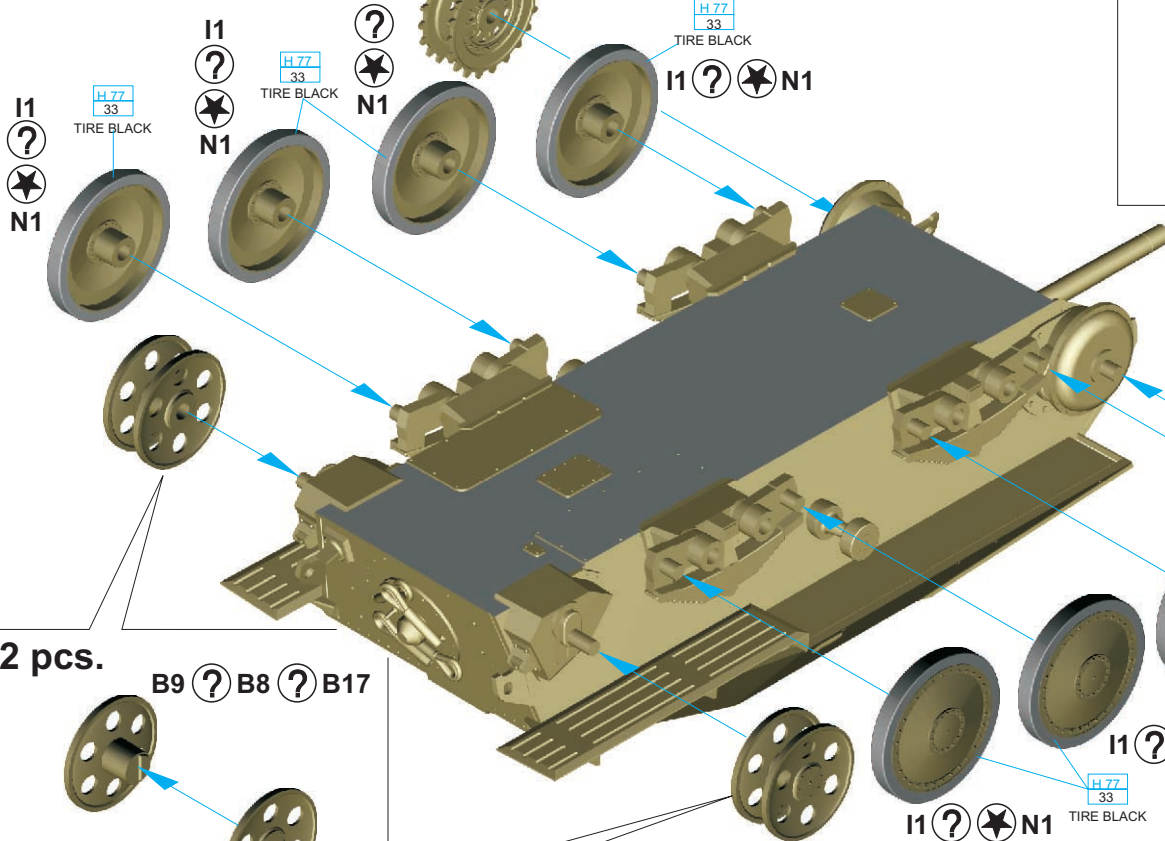

D23

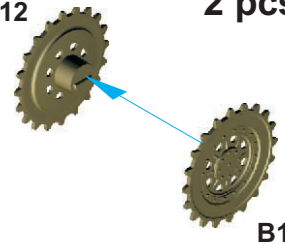

I1 - MARKING **A**

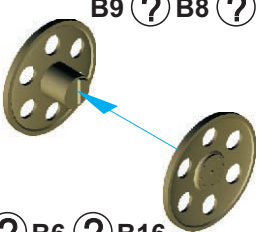
N1 - MARKING **B, C**

B12 2 pcs.

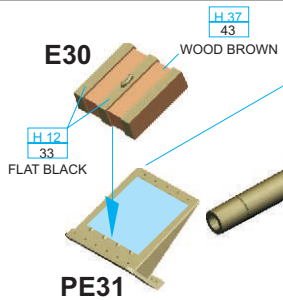
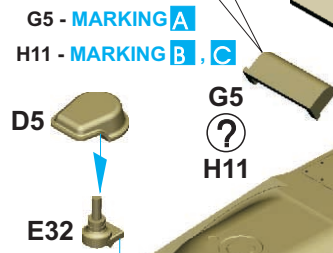
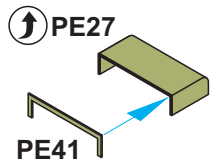
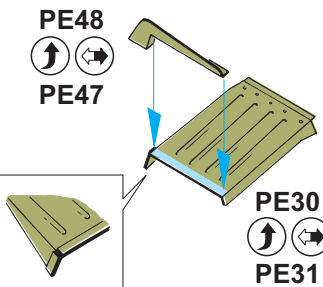
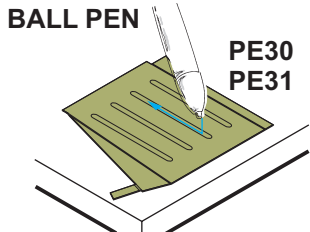
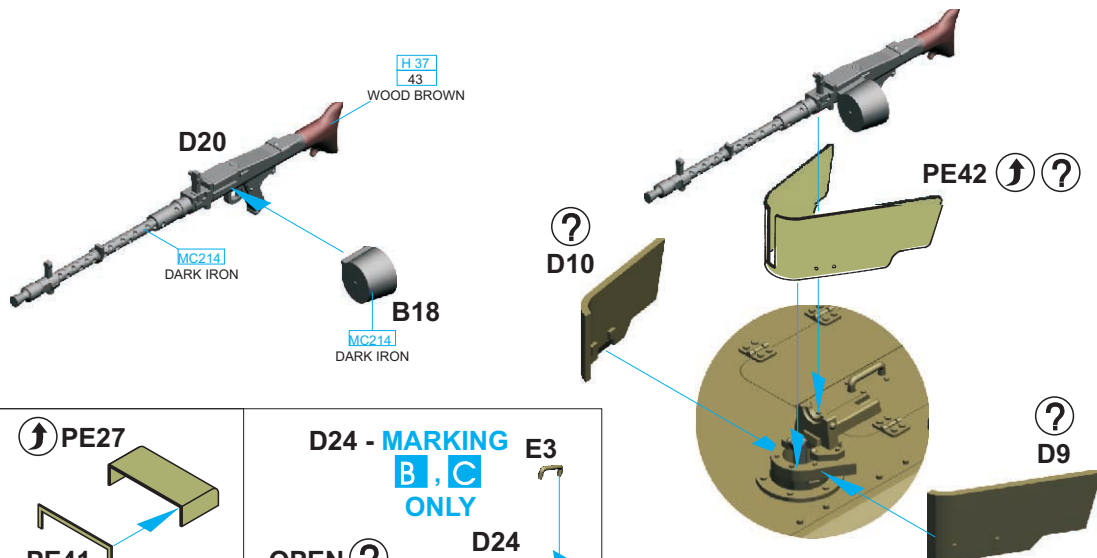
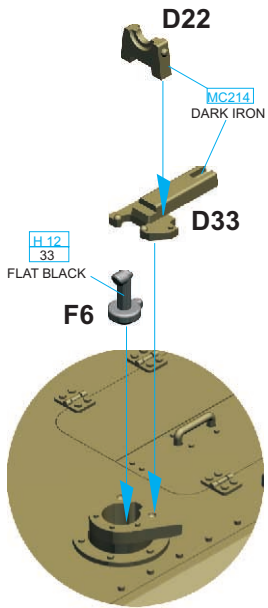
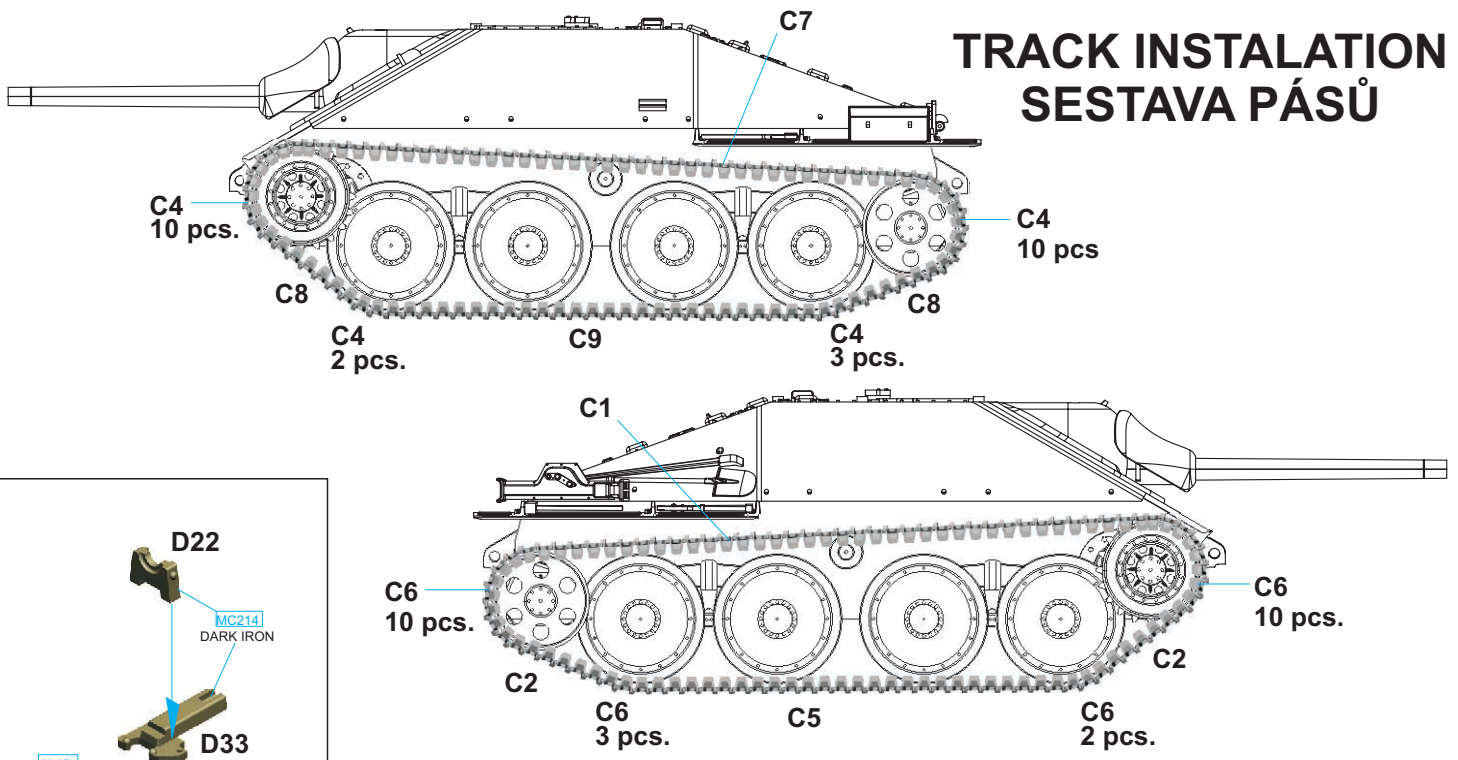
2 pcs. B9 ? B8 ? B17

B5 ? B6 ? B16

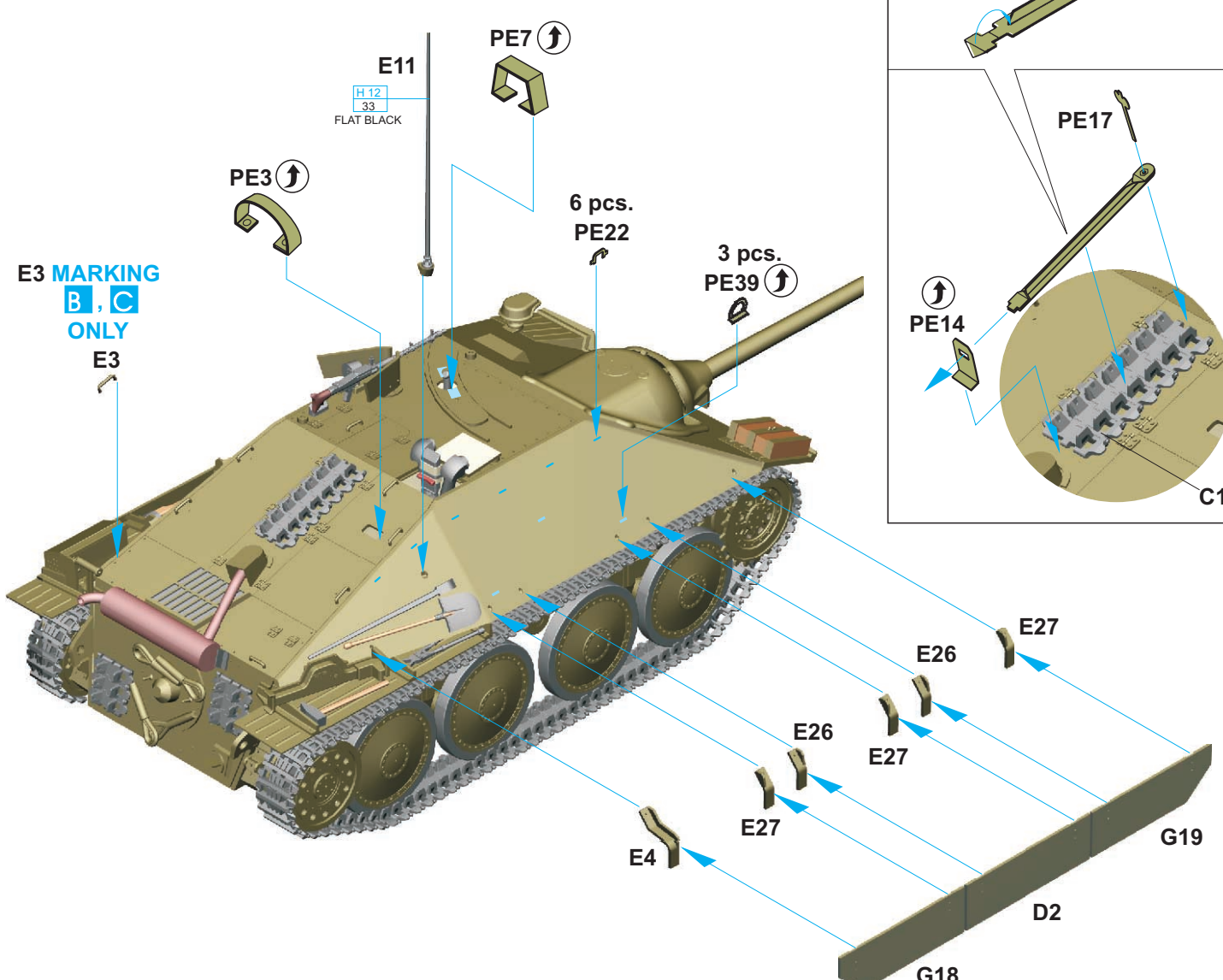
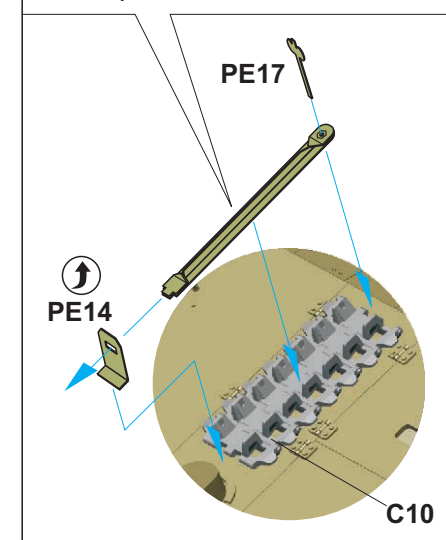
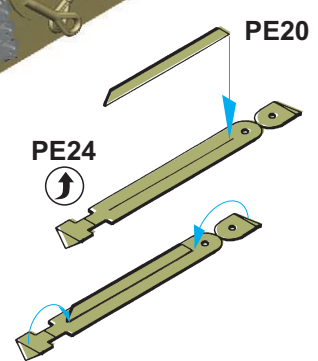
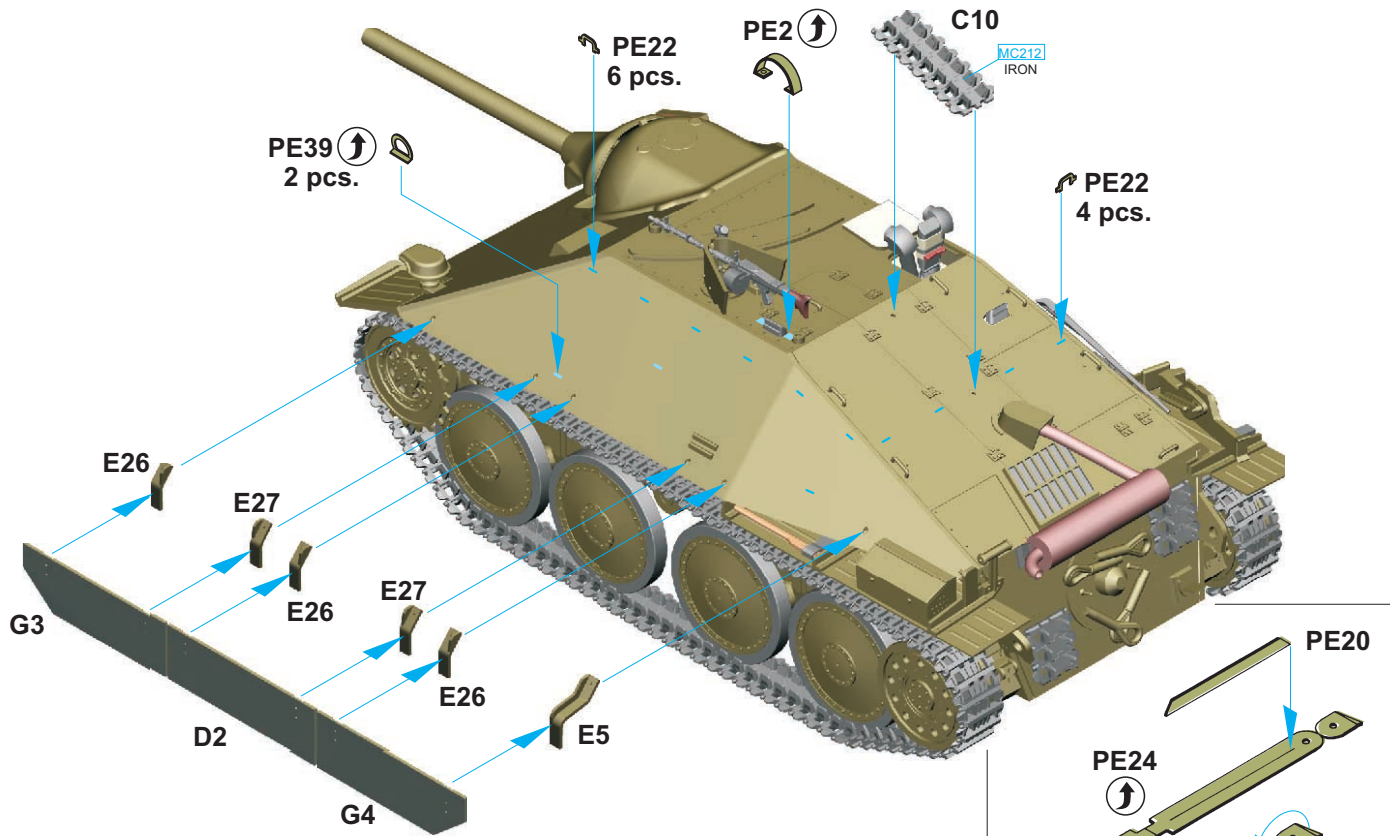
TRACK INSTALATION SESTAVA PÁSŮ

PE30

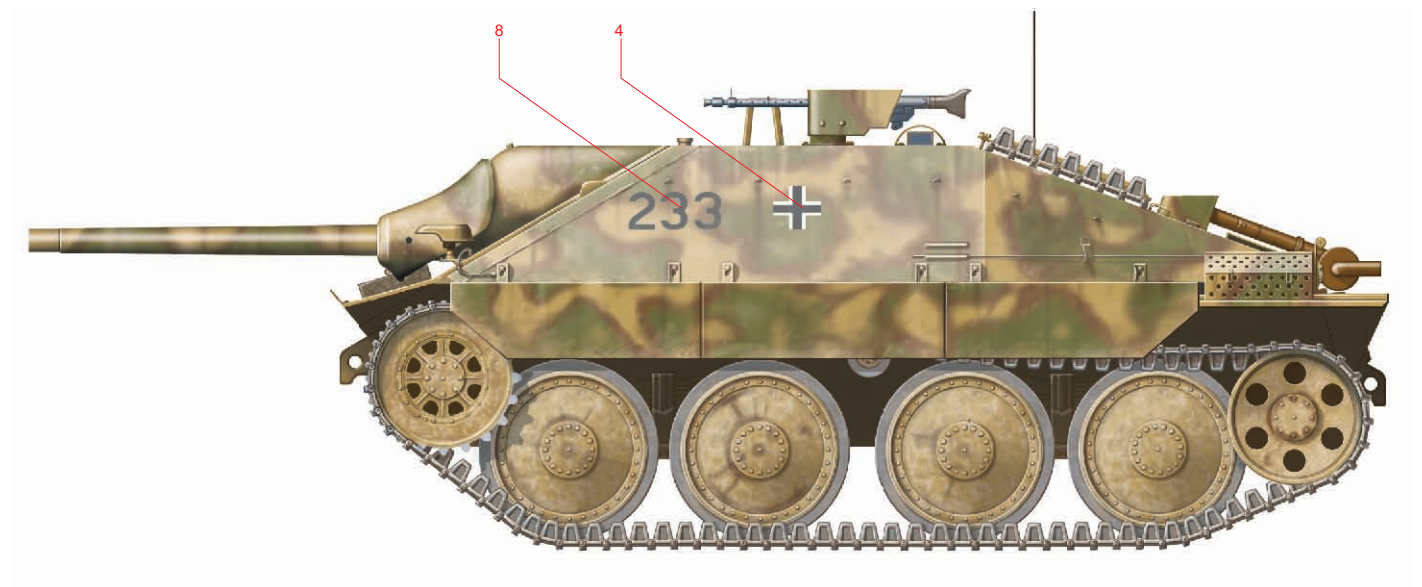
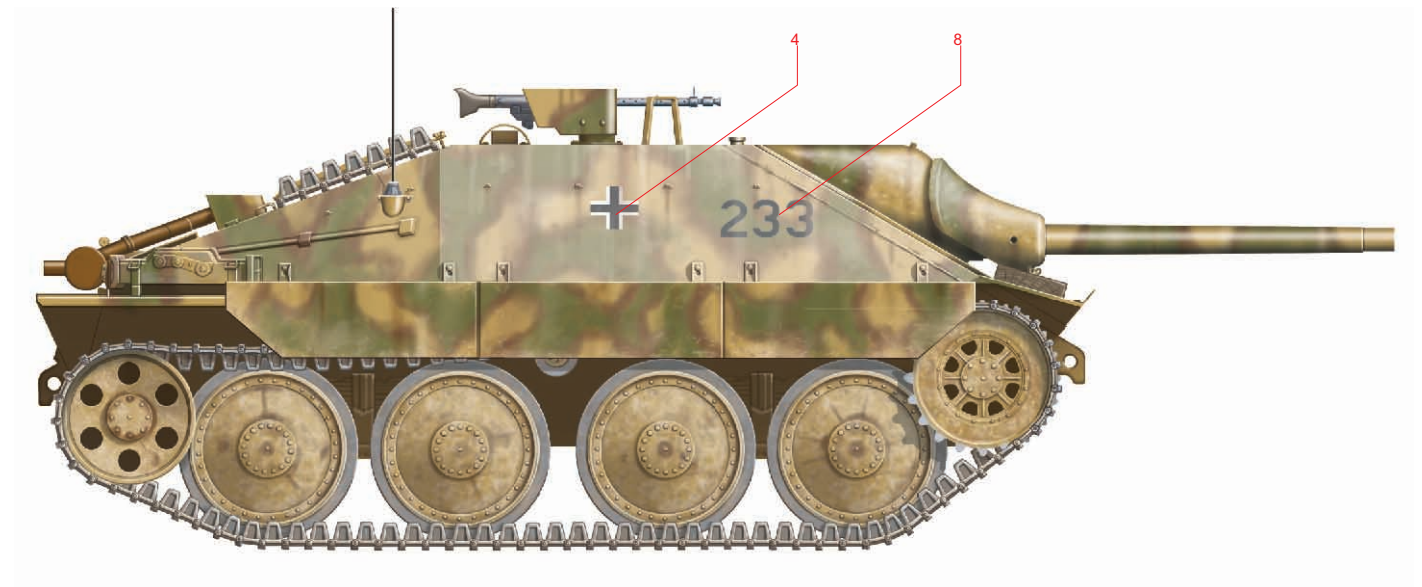
BE22 3 pcs.
BE39 2 pcs.

A. Pz.Jg.Abt. 741

This summer production Hetzer belonged to Heeres-Panzerjäger Abteilung 741. PzJgr. Abt.741 was assigned to 1. Fallschirmjäger Division (1st Airborne Division) in the Netherlands in September, 1944, at the time of the Market garden operation. The camouflage was a field application of large dark green blotches, with a brown border, over the factory overall European Yellow. Note the six vent idler wheel and early cast type driver's visor.

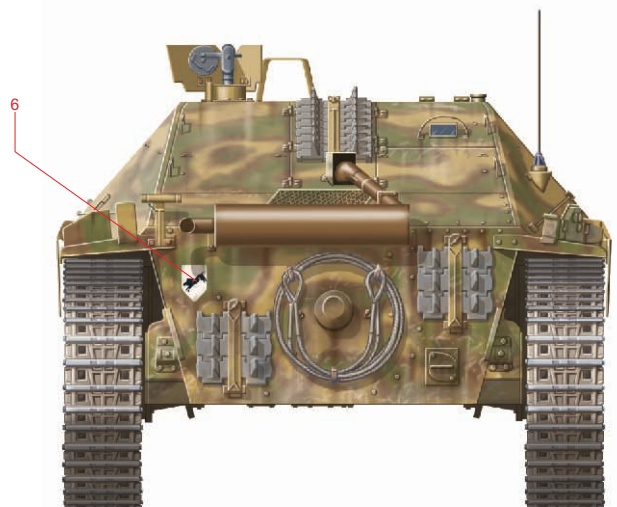
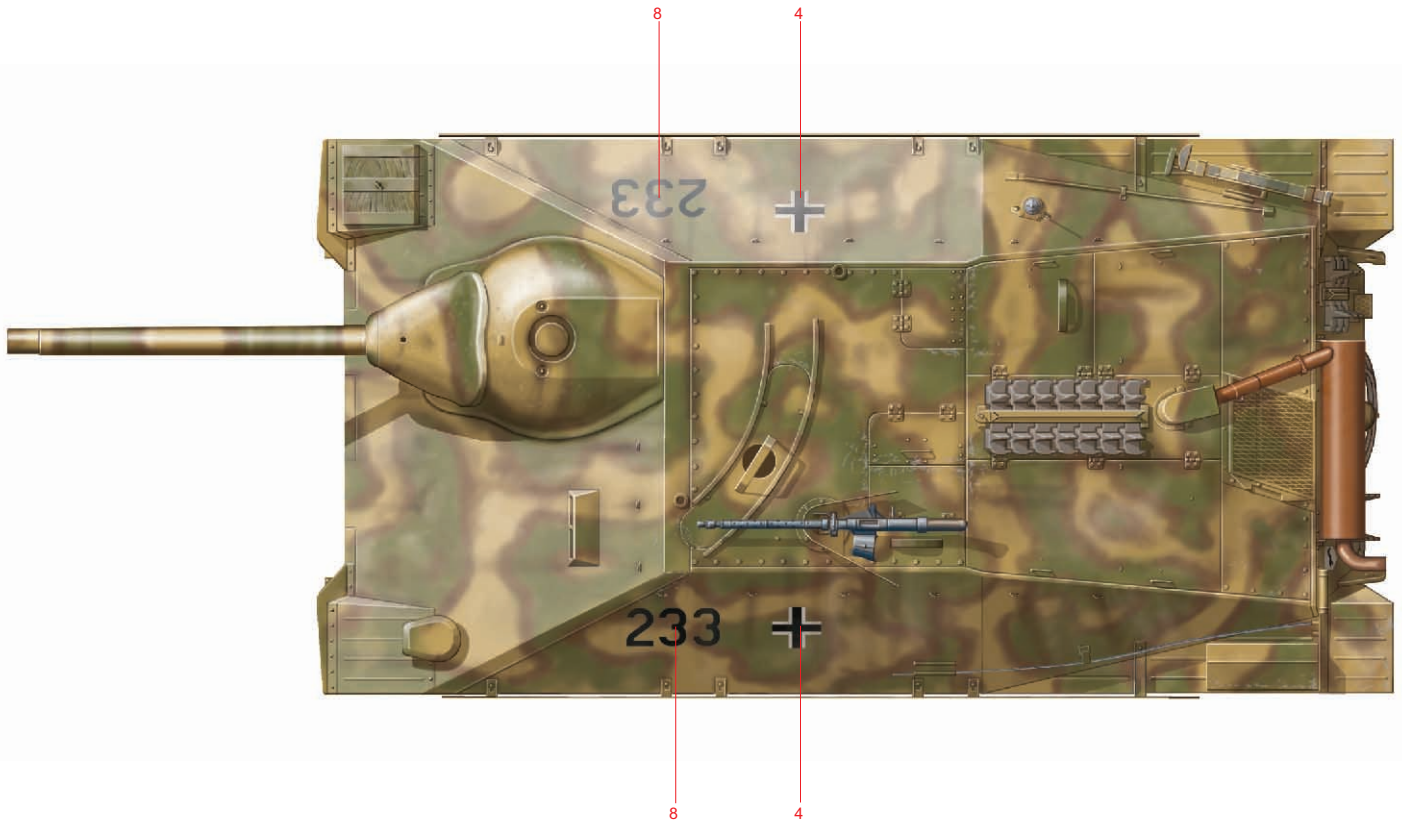
SANDY YELLOW [H79](#)
39

OLIVE DRAB [H78](#)
38

RED BROWN [H47](#)
41

Netherlands, September 1944

Tento Hetzer byl vyroben v létě 1944. V září 1944 byl ve výzbroji Heeres-Panzerjäger Abteilung 741, přiděleného k protitankové podpoře 1. parašutistické divize v Nizozemí. Tedy v době, kdy zde probíhala známá spojenecká operace Market Garden. Kamufláž stroje byla tvořena u útvaru nastříkanými velkými skvrnami zelené barvy s hnědým okrajem na původním žlutém továrním nátěru. Všimněte si staršího provedení průzoru řidiče a napínacího kola se šesti odlehčovacími otvory.

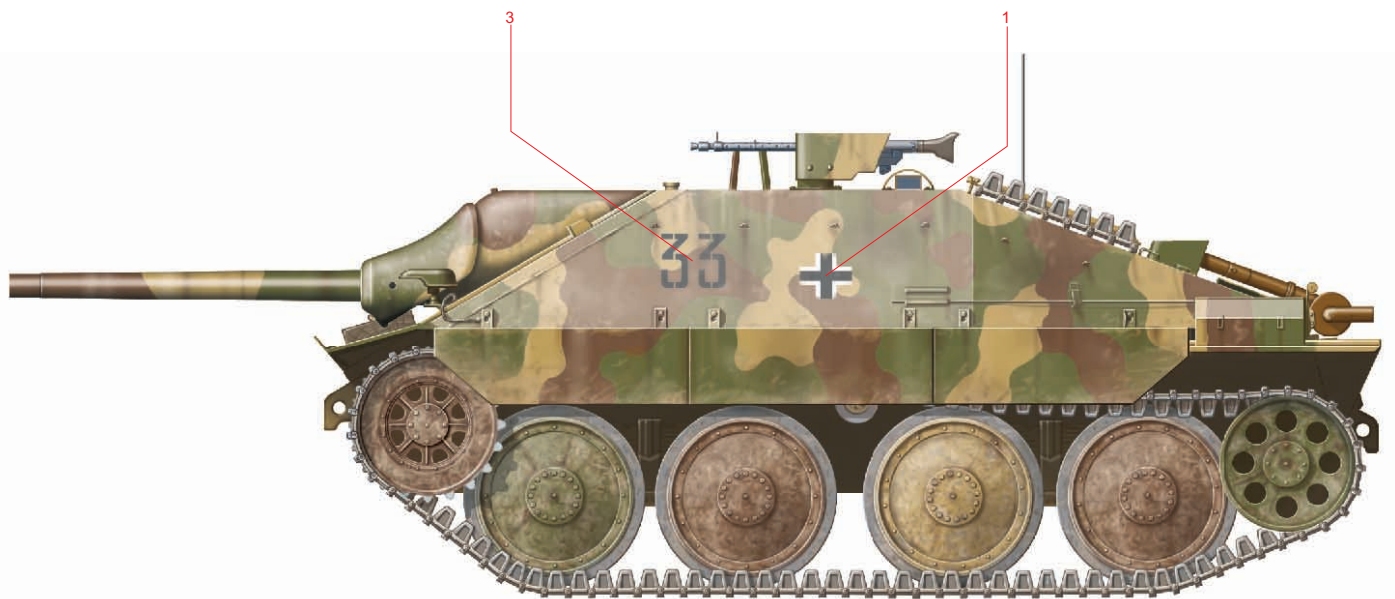
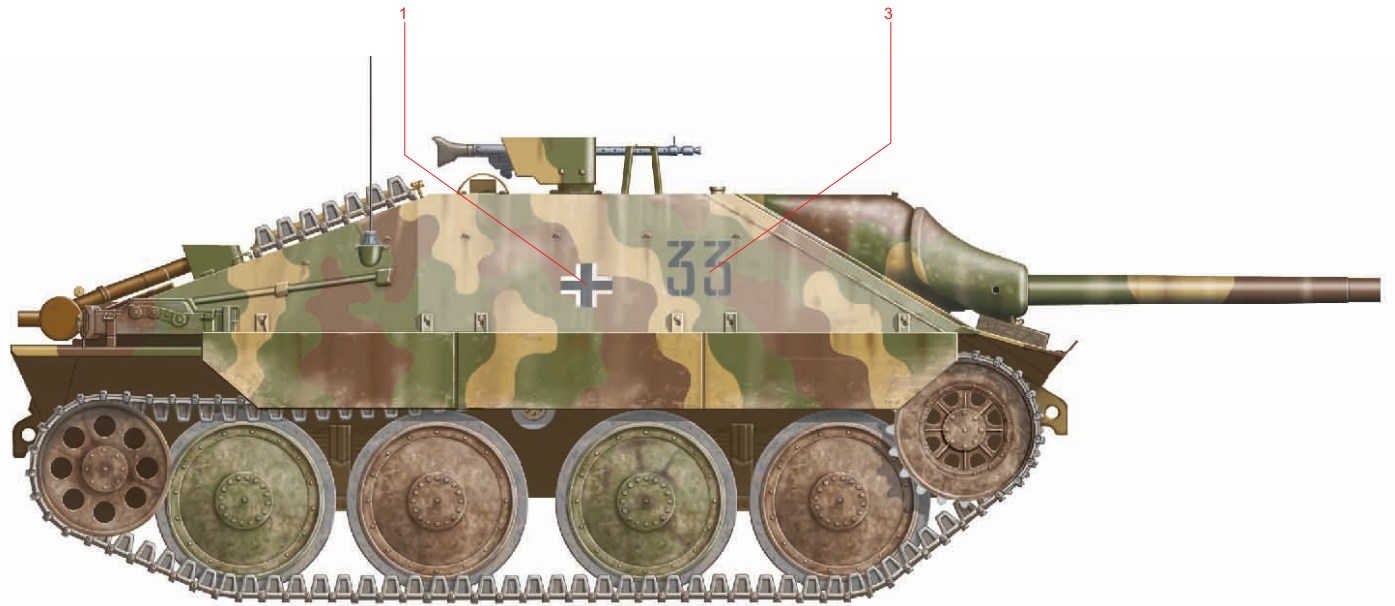
SANDY YELLOW [H79](#)
39

OLIVE DRAB [H78](#)
38

RED BROWN [H47](#)
41

B. Panzer-Grenadier Divizion Feldherrenhalle 1

This late summer/early fall production Hetzer appeared in the standard three-tone factory finish, and fought in the ranks of Panzer-Grenadier Divizion Feldherrenhalle 1 on the Czech-Austrian frontier, defending against the Red Army approach from Hungary to Vienna, in Austria, and Brno (Brün) in Czechoslovakia. Intense fighting continued after the fall of Vienna and Brno in late April, when the Feldherrenhalle 1 units covered the retreat of the German troops in the west, ceasing combat operations with the German capitulation of May 9, 1945, southwest of Brno.

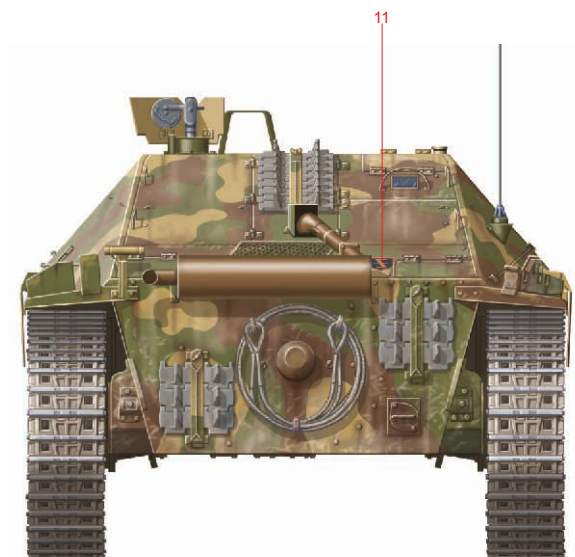
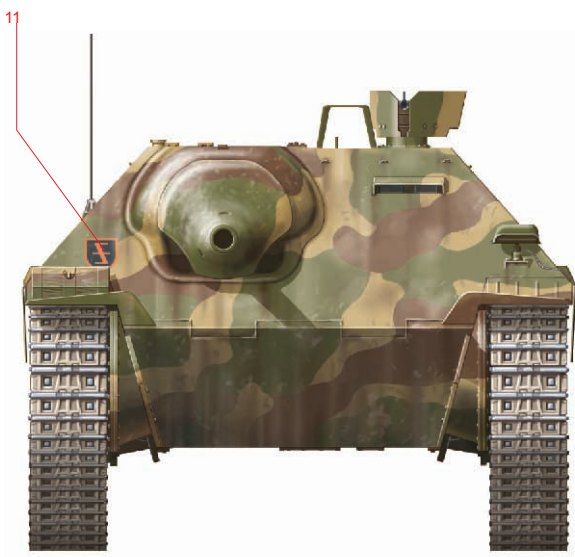
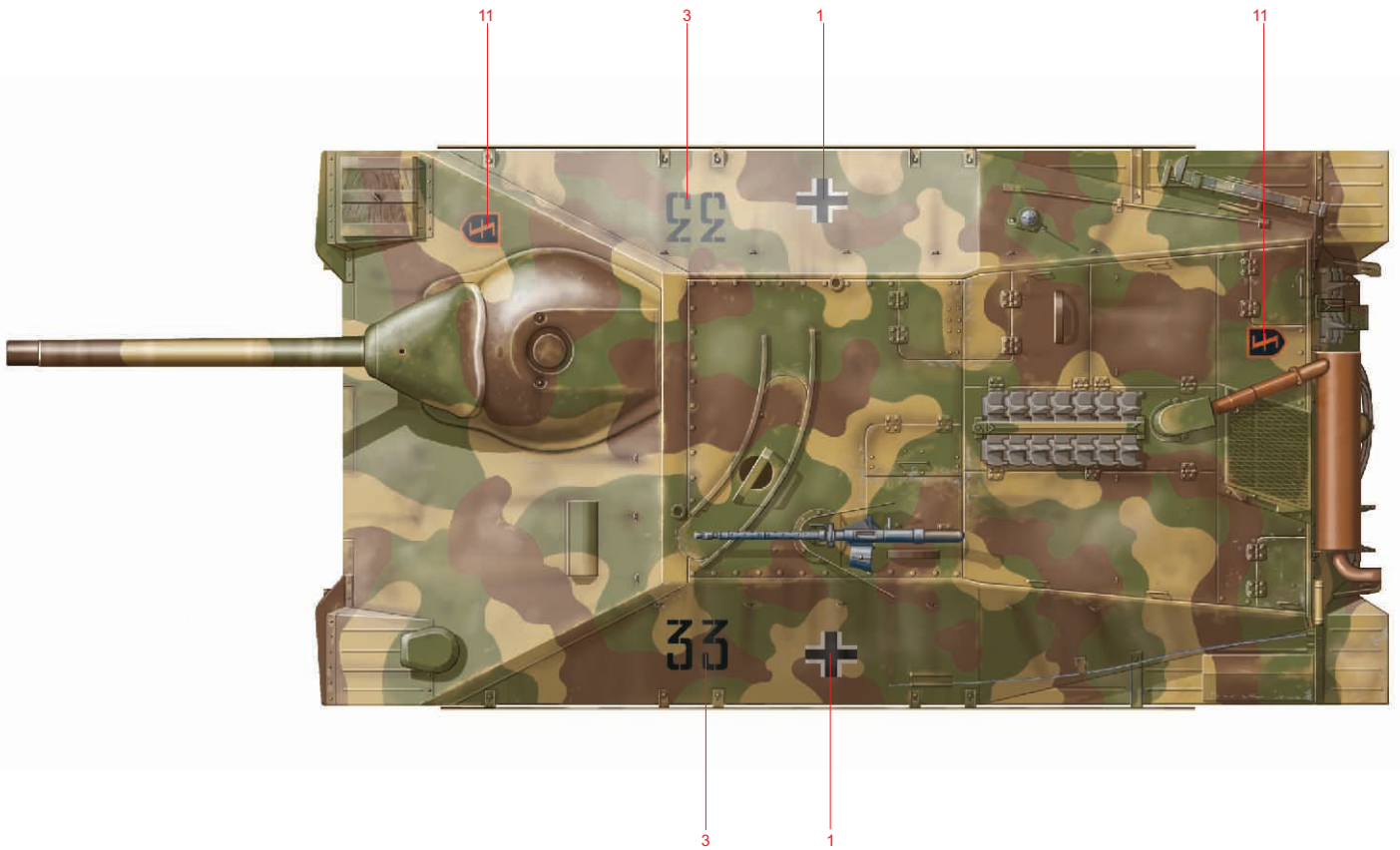

SANDY YELLOW [H79](#)
39

OLIVE DRAB [H78](#)
38

RED BROWN [H47](#)
41

Hetzer z pozdně letní produkce nese standardní třibarevnou tovární kamufláž. Stroj bojoval na jaře 1945 v řadách divize Pancéřových granátníků (Panzer-Grenadier Division) Feldherrenhalle 1 na moravsko-rakouském pomezí. divize Feldherrenhalle 1 se účastnila těžkých obranných bojů na přístupech k Vídni a k Brnu. Tvrdé boje v této oblasti pokračovaly i po pádu obou měst, kdy jednotky Feldherrenhalle 1 kryly ústup německých sil na západ, aby zastavily bojové operace až s německou kapitulací 9. května.

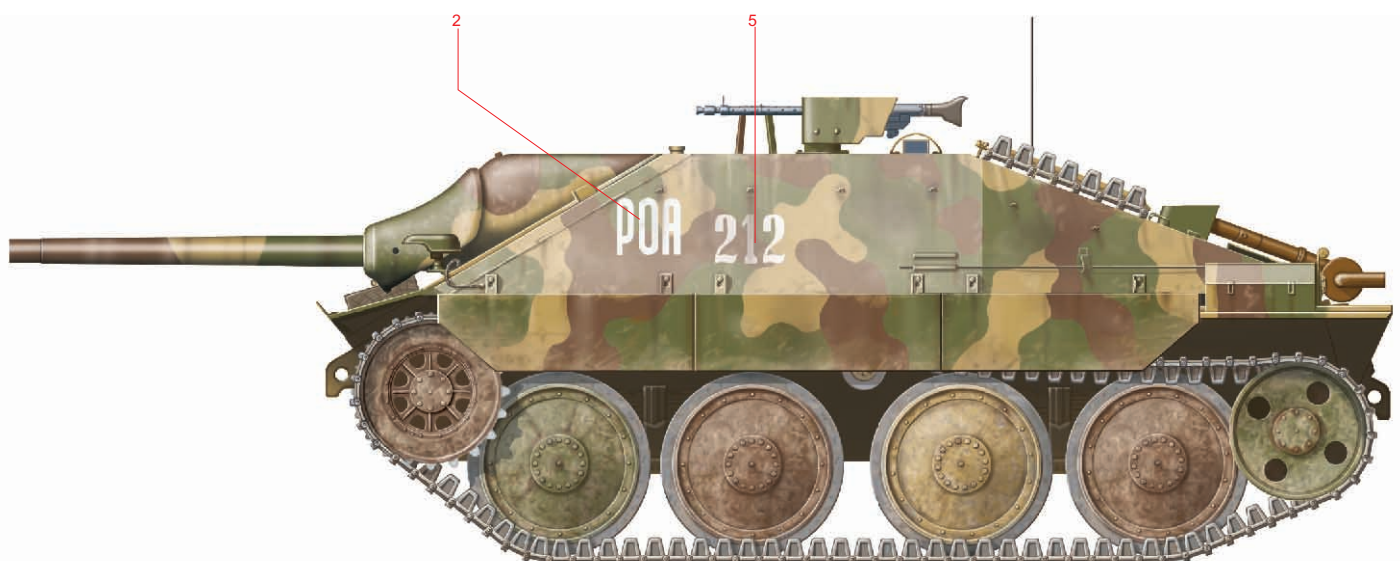
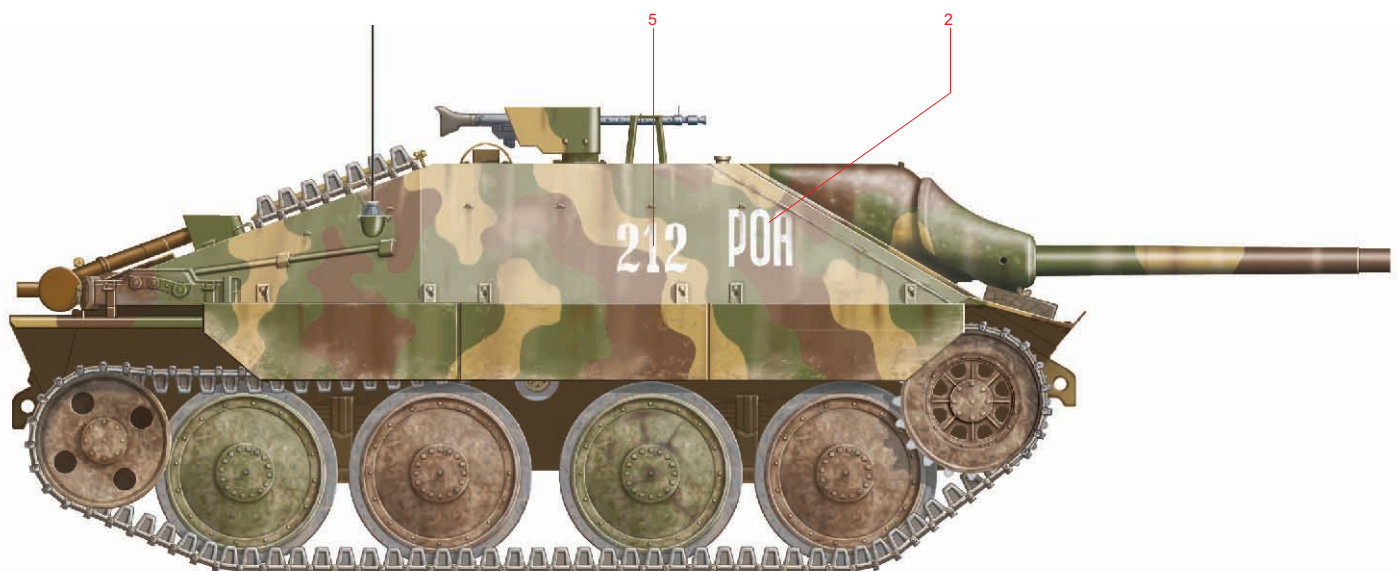
SANDY YELLOW [H79](#)
39

OLIVE DRAB [H78](#)
38

RED BROWN [H47](#)
41

C. 2.Division ROA

ROA - RLA, the Russian Liberation Army, was formed by the Germans of Soviet war prisoners in the late stages of World War II. These soldiers were known as 'Vlasov's Army', named after of the commander of the RLA, General Vlasov, who successfully fought against the Germans in the Battle of Moscow in December, 1941. He was captured the following year, and became a collaborator of the Germans, propagating the view that Stalinism was very detrimental to Russia. Two divisions were organized in 1944, and the 2nd Division, under the command of General Buniaczenkho, was located southwest of Prague, when the Czech resistance launched the Prague Uprising on May 5, 1945. On May 6th, Buniaczenkho's troops changed sides and opened fire on German units, attacking Prague. They did much to help protect Prague for two days, and when they saw the Red Army approaching Prague from the northwest, they moved to the southwest on the evening of May 7, in a bid to cross the US Army/Red Army demarcation line in the vicinity of Pilsen/Rokycany. Unsuccessful, they fell into the hands of their countrymen. Most RLA officers were executed as renegades, and soldiers spent many years in the GULAG camps. During two days of engagement on the Czech resistance side, some 300 Russian RLA soldiers were killed.

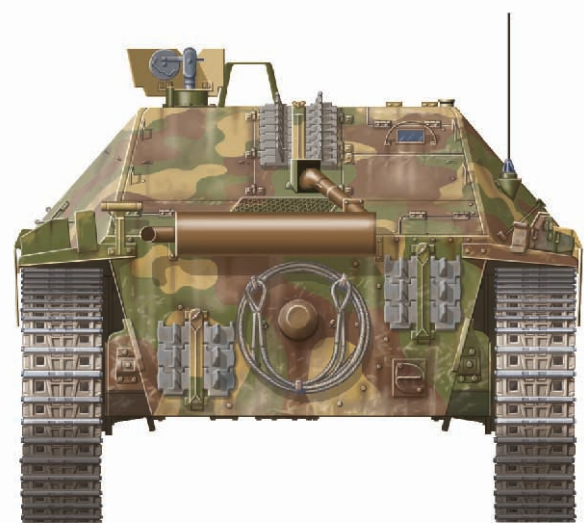
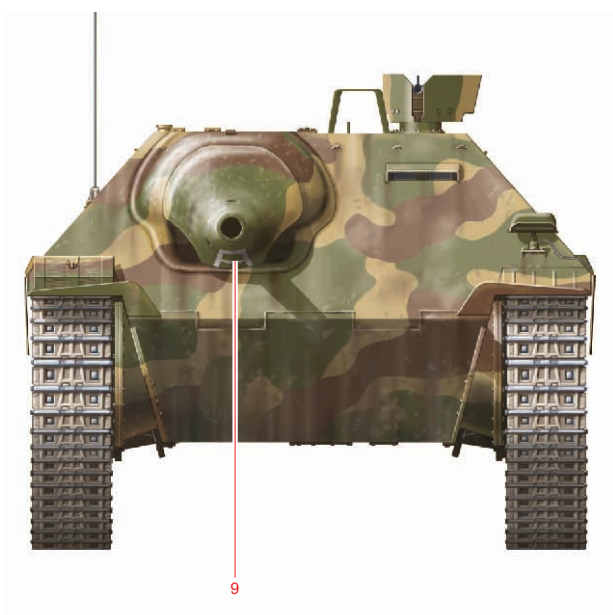
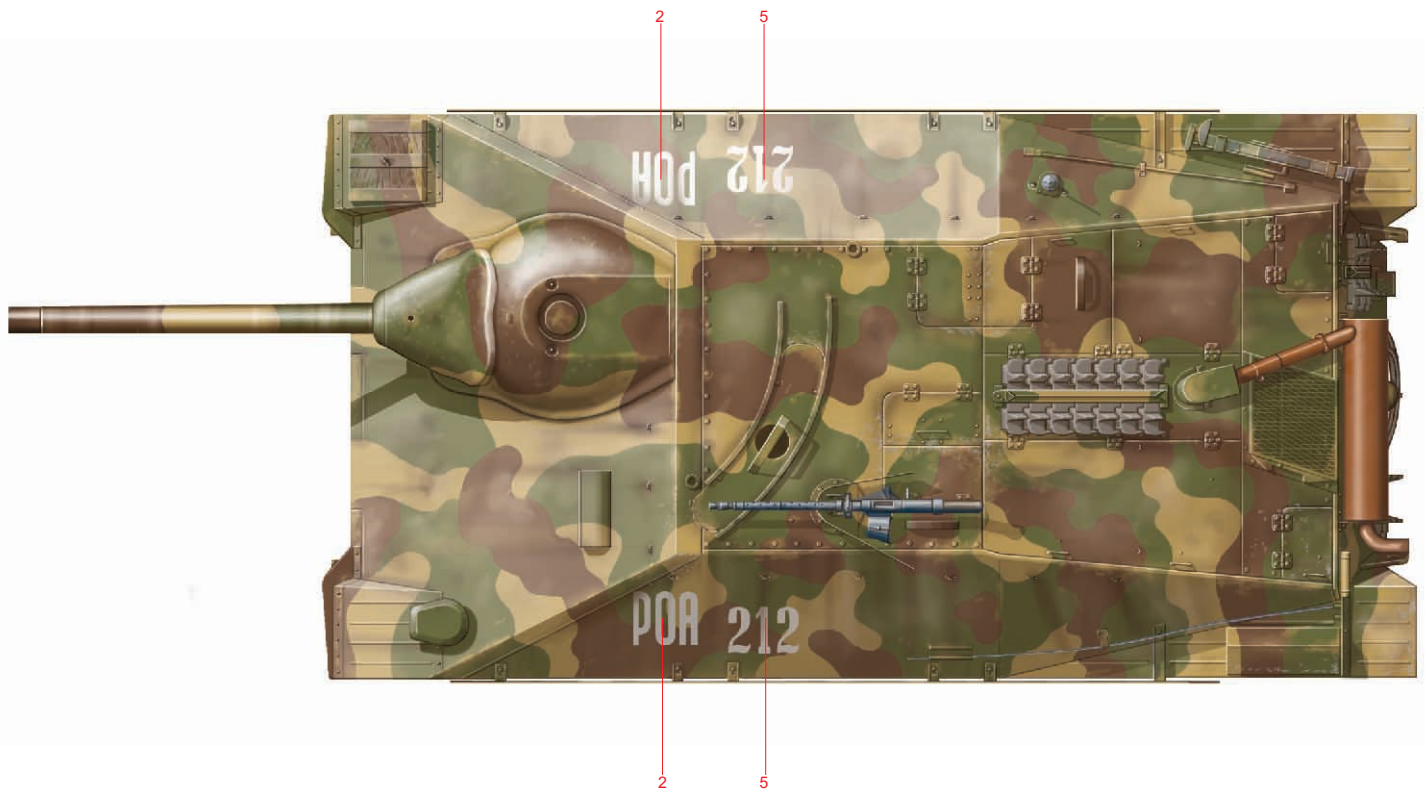
SANDY YELLOW [H79](#)
39

OLIVE DRAB [H78](#)
38

RED BROWN [H47](#)
41

Praha, May 7, 1945

ROA, Ruská osvobozená armáda, byla zformována Němci ze Sovětských válečných zajatců v roce 1944. Její vojáci byli známi jako Vlasovci, podle svého velitele, generála Vlasova. Tento hrdina sovětské ofenzivy pod Moskvou v prosinci 1941 byl zajat v roce 1942 a přešel do německých služeb. 2. divize ROA, pod velením generála Buňačenka, se v den vypuknutí Pražského povstání, 5. května 1945, nacházela jihozápadně od Prahy. Po dohodě s povstaleckým velením přešli vojáci 2. divize na povstaleckou stranu a po dva dny pomáhali bránit Prahu proti postupu německých jednotek. Večer 7. května, když bylo jasné, že v nejbližší době dosáhnou Prahy jednotky Rudé armády, se Buňačenkovi vojáci začali přesouvat z Prahy k demarkační linii mezi Americkou a Sovětskou armádou u Rokycan. Demarkační linii se jim, stejně jako řadě německých jednotek, překročit nepodařilo, a většina z nich padla do rukou svých vítězných krajanů. Většina důstojníků byla popravena jako zrádci, prostí vojáci strávili řadu let v sibiřských táborech GULAGu. Během dvoudenních operací na straně povstalců padlo na 300 ruských příslušníků ROA.

SANDY YELLOW [H79](#)
39

OLIVE DRAB [H78](#)
38

RED BROWN [H47](#)
41

 Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

 lire soigneusement la fiche d'instructions avant d'assembler. Ne pas utiliser de colle ou de peinture à proximité d'une flamme nue, et aérer la pièce de temps en temps. Garder hors de portée des enfants en bas âge. Ne pas laisser les enfants mettre en bouche ou sucer les pièces, ou passer un sachet vinyl sur la tête.

 Před započetím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

 Von dem Zusammensetzen die Bauanleitung gut durchlesen. Kleber und Farbe nicht nahe von offenem Feuer verwenden und das Fenster von Zeit zu Zeit Belüftung öffnen. Bausatz von kleinen Kindern fernhalten. Verhüten Sie, daß Kinder irgendwelche Bauteile in den Mund nehmen oder Plastiktüten über den Kopf ziehen.

INSTRUKTION SIGNS * INSTR. SYMBOLY * INSTRUKTION SINNBILDEN * SYMBOLES

 OPTIONAL
VOLBA
FACULTATIF
NACH BELIEBEN

 BEND
OHNOUT
PLIER SIL VOUS PLAÎT
BITTE BIEGEN

 OPEN HOLE
VYVRTAT OTVOR
FAIRE UN TROU
OFFNEN

 SYMMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽ
MONTAGE SYMÉTRIQUE
SYMMETRISCHE AUFBAU

 NOTCH
ZÁŘEZ
L'INCISION
DER EINSCHNITT

 REMOVE
ODRÍZNOUT
RETIRER
ENTFERNEN

 APPLY EXPRESS MASK
POUŽÍT EXPRESS MASK
NABARVIT PŘED SLEPENÍM
AND PAINT BEFORE
GLUING

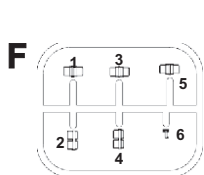
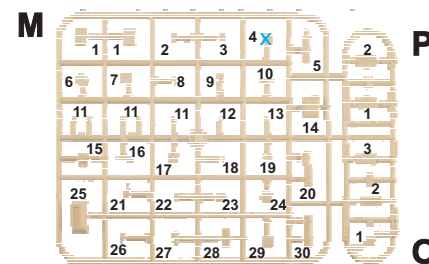
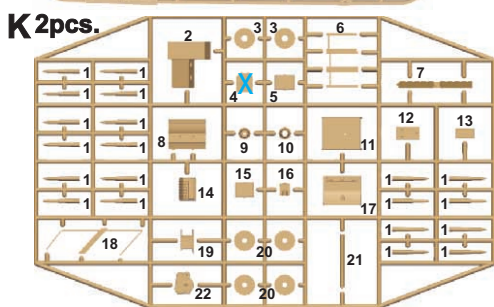
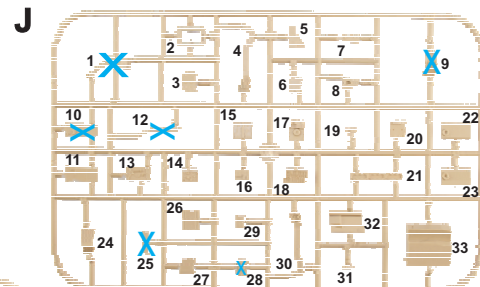
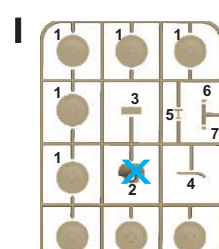
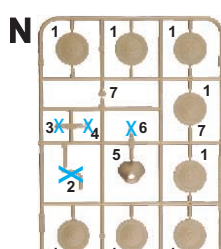
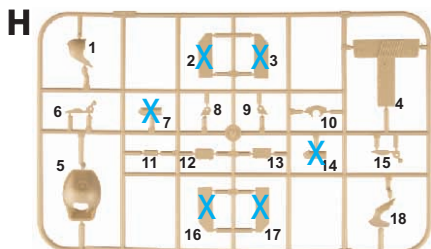
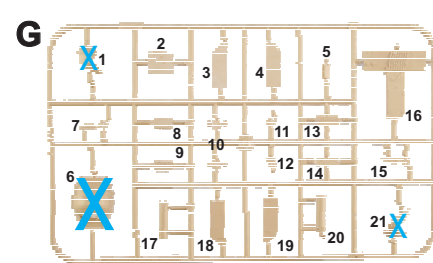
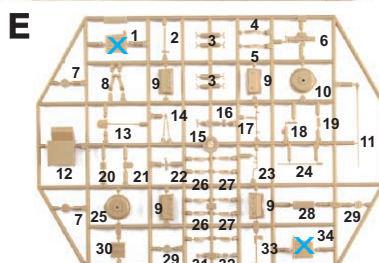
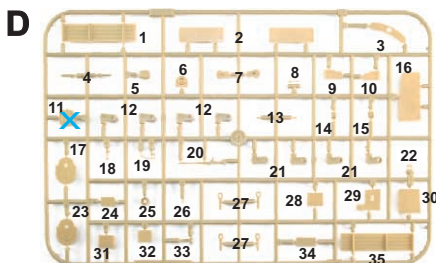
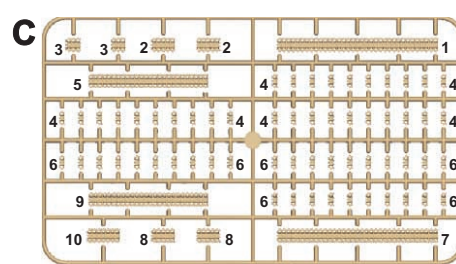
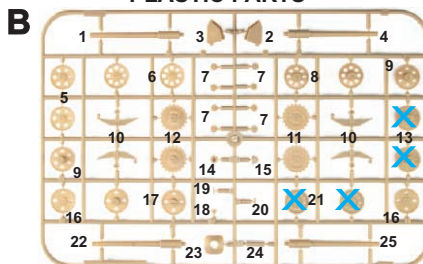
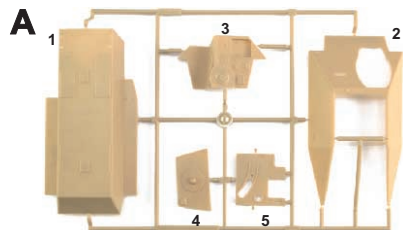
PARTS

DÍLY

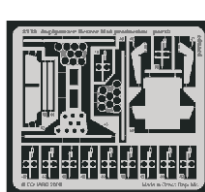
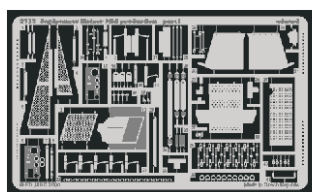
TEILE

PIÈCES

PLASTIC PARTS

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

使用しない部品

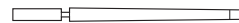
S - STRING

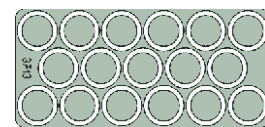
PRINT

MO - METAL PARTS

eduard MASK

COLOURS

BARVY

FARBEN

PEINTURE

GSi Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H 3	3	RED
H 12	33	FLAT BLACK
H 18	28	STEEL
H 32		FIELD GRAY
H 37	43	WOOD BROWN

AQUEOUS	Mr.COLOR	
H 47	41	RED BROWN
H 70	60	GRAY
H 76	61	BURNT IRON
H 77	33	TIRE BLACK
H 78	12	OLIVE DRAB

AQUEOUS	Mr.COLOR	
H 79	39	DARK YELLOW
H 302	302	GREEN
H 344		RUST
H 316	316	WHITE
	159	SUPER SILVER

Mr.METAL COLOR		
MC212		IRON
MC214		DARK IRON
MC219		BRASS

